

LANDINFO

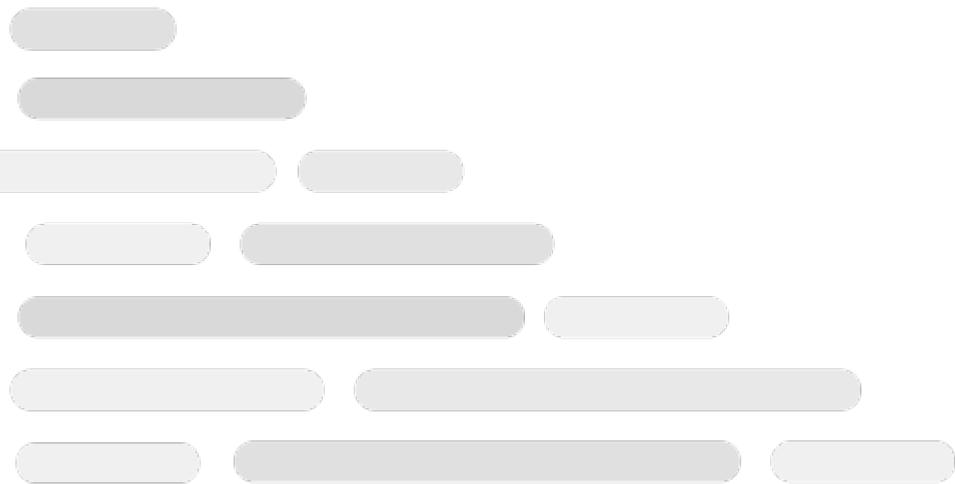
Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Temanotat

Iran

Arrestasjon og straffeforfølgelse av kristne konvertitter – en oppdatering

20. juni 2022

© Landinfo 2022

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.

Alle henvendelser om Landinfos rapporter kan rettes til:

Landinfo
Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Fredrik Selmers vei 6
Postboks 2098 Vika
0125 Oslo
Tel: 23 30 94 70
E-post: landinfo@landinfo.no
www.landinfo.no

Om Landinfos temanotater

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos temanotater er basert på opplysninger fra nøye utvalgte kilder. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

Temanotatene bygger på både skriftlig og muntlig kildemateriale. En del av informasjonen som formidles, er innhentet gjennom samtaler med kilder på informasjonsinnhentingstreiser. Landinfo tilstreber bredde i kildetilfanget, og så langt mulig er det innhentet informasjon fra kilder som arbeider uavhengig av hverandre. Alt benyttet kildemateriale er fortløpende referert i temanotatene. Hensyn til enkelte kilders ønske om anonymitet er ivarettatt.

Notatene gir ikke et uttømmende bilde av temaene som undersøkes, men belyser problemstillinger som er relevante for UDIs og UNEs behandling av utlendingssaker.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos temanotater gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

About Landinfo's reports

The Norwegian Country of Origin Information Centre, Landinfo, is an independent body within the Norwegian Immigration Authorities. Landinfo provides country of origin information (COI) to the Norwegian Directorate of Immigration (Utlendingsdirektoratet – UDI), the Immigration Appeals Board (Utlendingsnemnda – UNE) and the Norwegian Ministry of Justice and Public Security.

Reports produced by Landinfo are based on information from carefully selected sources. The information is collected and analysed in accordance with [common methodology for processing COI](#) and [Landinfo's internal guidelines on source and information analysis](#).

To ensure balanced reports, efforts are made to obtain information from a wide range of sources. Many of our reports draw on findings and interviews conducted on fact-finding missions. All sources used are referenced. Sources hesitant to provide information to be cited in a public report have retained anonymity.

The reports do not provide exhaustive overviews of topics or themes, but cover aspects relevant for the processing of asylum and residency cases.

Country of Origin Information presented in Landinfo's reports does not contain policy recommendations nor does it reflect official Norwegian views.

Summary

This report concerns the criminal prosecution of Christian converts in the last 2-3 years. New developments in this period include the implementation of amendments to the penal code in February 2021, extending the legal basis for prosecuting religious minorities. Some converts have already been convicted of violating these provisions. Other trends in the authorities' approach include a growing focus on online activities, as well as an increased involvement of the Revolutionary Guard Corps (IRGC) in raids and arrests. In November 2021, the Supreme Court ruled in favor of nine converts in appeal proceedings. However, the ruling does not set a precedent and is considered to represent the views of individual judges.

The reported number of arrests show that the frequency of government crackdowns continues to fluctuate. Arrested individuals are not always detained and prosecuted – some are released shortly after committing to refrain from further Christian activity and/or to recant. During the heat of the Corona Pandemic, the number of actual incarcerations seem to have gone down. High bail amounts upon release from custody persists, and converts are still prosecuted for crimes against national security. Some of those who have received the most severe punishments (from 2-10 years in prison), have been convicted of leading/organizing house churches. Relations with missionary communities abroad also constitute a risk, as the spread of the Christian faith is considered to be the work of enemy states. Furthermore, several convicts are members of the targeted Church of Iran network. In a number of cases, however, not much is known about the profile of prosecuted individuals.

Sammendrag

Notatet belyser strafferettslige reaksjoner mot kristne konvertitter de siste 2-3 årene. Noen nye utviklingstrekk har gjort seg gjeldende i denne perioden. I februar 2021 ble det implementert nye lovtilllegg som utvider hjemmelen for å straffeforfølge religiøse minoriteter. Enkelte konvertitter har allerede blitt dømt for brudd på disse bestemmelsene. Det rapporteres også at myndighetene har et sterkere søkelys på nettaktivitet, og at Revolusjonsgarden er mer involvert i aksjoner mot konvertitter enn tidligere. I november 2021 fikk ni konvertitter medhold i en ankesak for Høyesterett. Kjennelsen setter imidlertid ikke presedens, og anses å være uttrykk for individuelle dommers synspunkter.

Det rapporterte antallet arrestasjoner viser at aksjonsfrekvensen fortsetter å svinge. Ikke alle arresterte blir varetekstfengslet og straffeforfulgt – en del løslates etter å ha signert erklæringer om å avstå fra videre aktivitet og/eller vende tilbake til islam. Koronapandemien skal også ha medført færre fengslinger i perioder. Praksisen med svært høye kausjonssummer ved løslatelse fra varetekt vedvarer, og konvertitter tiltales fortsatt for forbrytelser mot nasjonale sikkerhetsbestemmelser. En del av de som har fått de strengeste straffene (fra 2-10 års fengsel), er dømt for ledelse/organisering av hjemmekirker. Andre skjerpene omstendigheter er kontakt med misjonerende miljøer i utlandet, ettersom myndighetene mener trosspredningen er styrt av fiendtlige stater. Flere domfelte tilhører dessuten det utsatte Church of Iran-miljøet. I en god del straffesaker er imidlertid lite kjent om profilen til de straffeforfulgte.

Innhold

1 Innledning	6
1.1 Kildegrunnlag	7
1.2 Antallet kristne konvertitter.....	9
2 Utviklingstrekk siden forrige rapporteringsperiode	10
2.1 Tillegg til straffeloven spesielt rettet mot religiøse minoriteter	10
2.2 Sterkere søkelys på nettaktivitet.....	11
2.3 Revolusjonsgarden er i økende grad involvert i aksjoner.....	12
2.4 Høyesterettskjennelse til konvertitters fordel	13
2.4.1 Hva betyr denne kjennelsen?.....	14
2.5 Tidlige løslatelser fra soning	14
3 Arrestasjoner og straffefølgelse	15
3.1 Arrestasjoner i perioden 2019-2021	16
3.1.1 Mange blir løslatt etter kort tid mot skriftlige avtaler.....	17
3.1.2 Arrestasjoner skjer vanligvis i forbindelse med razziaer.....	17
3.2 Varetektsfengsling – varighet og behandling	19
3.3 Løslatelse mot kausjon	20
3.3.1 Løslatte utsettes for overvåking, trusler og press	21
3.4 Domfellelser	21
3.4.1 Lovanvendelse i rapporteringsperioden.....	21
3.4.2 De strengeste fengselsstraffene.....	23
3.4.3 Straffer på inntil 1 års fengsel.....	27
3.4.4 Andre straffereaksjoner	30
3.5 Frikjennelser og henleggelse.....	31
3.5.1 Frikjennelser i den regulære ankesdomstolen	31
3.5.2 Sak mot åtte konvertitter i Kuzestan ble henlagt	31
4 Sammenfatning	32
4.1 Hvem sikter myndighetene seg inn mot?	32
4.2 Hva er rapportert om de straffeforfulgte i denne perioden?	34
4.2.1 Mønsteret ved aksjoner mot større grupper.....	34
4.2.2 Terskelen for anklager om evangelisering er lav.....	35
4.2.3 Rettspraksis er uforutsigbar	36
5 Referanser	38

1 Innledning

Iranere som har konvertert fra islam til kristendommen, kan ikke praktisere sin tro åpent i Iran. I stedet utøver de troen i små fellesskap i private hjem – i såkalte hjemmekirker – eller alene, ved hjelp av kristne satellittkanaler, internett og sosiale medier. Disse rammene har eksistert de siste 10-15 årene. Tidligere fantes det flere protestantiske kirkesamfunn i Iran som kunne operere åpent på bestemte vilkår. Kirkene hadde mange medlemmer med muslimsk bakgrunn og holdt gudstjenester på persisk. De var likevel underlagt restriksjoner for å hindre videre spredning av kristendommen. På 2000-tallet, og særlig etter de politiske urolighetene i 2009, økte presset mot disse «konvertittkirkene», og ved utløpet av 2013 hadde de fleste blitt stengt. Selv om hjemmekirker har eksistert i Iran i mange tiår, var det denne utviklingen som førte til at undergrunnsbevegelsen for alvor bredte om seg (Landinfo 2017a, s. 9-11).

Å konvertere fra islam til andre religioner er forbudt i Iran. Apostasi – frafall fra islam – kan straffes med døden for en mann og livstid i fengsel for en kvinne. Likevel er det ytterst sjelden at konvertitter har blitt tiltalt for apostasi (se mer i Landinfo 2017b, s. 12). De som straffeforfølges, blir i stedet som oftest tiltalt for sikkerhetsrelaterte forbrytelser. Konvertittmiljøene blir altså behandlet mer som en politisk og regimEFIENDTLIG opposisjon enn som en religiøs gruppering. Iran bygger sitt styresett på et teokratisk system og en streng tolkning av shiaislam. Apostasi er dermed ikke bare et religiøst spørsmål, men også et politisk. Skjult organisert virksomhet som samler mennesker rundt ideologier som avviker fra den islamske republikkens fundament, tolereres ikke.

Kristendommen blir nært knyttet opp mot vestlige verdier. Iranske myndigheter mener trosspredningen er styrt av fiendtlige stater, særlig USA, Storbritannia og Israel, med den hensikt å ødelegge iransk kultur og undergrave landets islamske styresett. Anklager om spredning av kristen sionisme¹ preger en del av straffesakene mot kristne konvertitter, og hjemmekirker betegnes som fiendegrupper tilknyttet en sionistisk kult. Denne merkelappen plasserer fenomenet innenfor rammen av den regionale geopolitiske konflikten, og kan innebære anklager om sammensvergelse og spionasje (Article 18 2021h; Greenblatt 2019). Regimets propaganda mot kristendommen er omfattende, og den formen for evangelikal kristendom² som typisk utøves og fremmes i hjemmekirker, beskrives ofte som avvikende og falsk.

Dette temanotatet følger i rekken av tidligere Landinfo-notater om straffeforfølgelse av kristne konvertitter (Landinfo 2017b, 2019). Notatet

---

¹ Kristen sionisme er en oppfatning blant noen kristne om at jødernes retur til Det hellige land og opprettelsen av staten Israel i 1948 samsvarer med Bibelens profetier (Wikipedia 2022).

² Dette er en type lavkirkelig protestantisme som er særlig kjent fra kristne grupper og kirkesamfunn i USA. Gruppene kan tilhøre ulike konfesjoner og ha noe forskjellig tilnærming til Bibelens autoritet, men personlig tro, vekkelse, omvendelse og ansvaret kristne har for å drive misjon, er fellestrekk (Wikipedia 2021).

presenterer informasjon om konvertitter som har blitt arrestert, varetektsfengslet og domfelt siden forrige oppdatering, som kom i oktober 2019. Materialet er ikke uttømmende, men utgjør saker som er rapportert av sentrale, engelskspråklige kilder frem til medio april 2022.³ Hovedhensikten med notatet er å belyse hvilke reaksjoner disse konvertittene har blitt utsatt for, hva de er anklaget for, og hva slags aktivitet de har utøvd. Nye utviklingstrekk som påvirker straffeforfølgelsen – slik som lovendringer, viktige rettskjennelser og andre trender i myndighetenes reaksjoner og tilnærminger – er presentert innledningsvis.

Ved siden av den kristne undergrunnsbevegelsen finnes det anerkjente armenske og assyriske kirkesamfunn i Iran. Både disse samfunnene og kristne konvertitter opplever betydelig diskriminering, blant annet innenfor arbeidsliv og utdanning og i sivil- og strafferettslig sammenheng. Disse temaene er ikke belyst i dette notatet (se mer om dette i Article 18 2021g; International Campaign for Human Rights in Iran 2013, s. 63-72).

1.1 Kildegrunnlag

Notatet bygger i hovedsak på informasjon fra kristne organisasjoner som har forbindelser med konvertittmiljøet i Iran – noen gjennom misjonering, andre gjennom kampanjearbeid. Disse kildene kan dermed ikke karakteriseres som nøytrale. De formidler imidlertid helt sentral førstehåndskunnskap som ikke er tilgjengelig på annen måte. Uavhengige kilder synes i stor grad å basere seg på de samme kildene når de rapporterer om konkrete saker og den generelle situasjonen for kristne konvertitter. Det er også viktig å være klar over at det ikke finnes uavhengige observatører inne i Iran som kan kartlegge tematikken fra et slikt perspektiv. Informasjonen som formidles fra de kristne aktørene, er derfor vanskelig å verifisere ved å konsultere andre kilder.

Hovedkilden i notatet er den kristne, ideelle organisasjonen Article 18, som er basert i London. Article 18 jobber for religionsfrihet i Iran, og driver kampanjearbeid på vegne av straffeforfølgte kristne iranere. Organisasjonen publiserer informasjon om enkeltsaker, og har også utarbeidet en liste over fengslede kristne som danner utgangspunkt for de sakene Landinfo har gjennomgått i denne oppdateringen. Article 18 er en helt sentral kilde på feltet, som nyhetsformidlere og menneskerettighetsorganisasjoner ofte refererer til. Andre kristne kilder som er benyttet, er Open Doors, Christian Solidarity Worldwide (CSW), Middle East Concern (MEC) og Mohabat News.

Landinfo har henvendt seg til flere av disse kildene med problemstillinger som det skriftlige materialet ikke gir svar på. En godt orientert representant for NGO-en Middle East Concern (MEC), som jobber tett opp mot kristne kontakter i Iran, har

---

³ Landinfo avsluttet gjennomgangen av kildematerialet i midten av april 2022. Hendelser som har funnet sted i tidsrommet notatet dekker, men som ikke har blitt offentliggjort før etter april 2022, er derfor ikke inkludert.

bidratt med sentrale opplysninger. Vi har i tillegg fått nyttig informasjon fra en representant for misjonsorganisasjonen Elam Ministries, som retter hele sin virksomhet mot Iran (Elam Ministries u.å.). Denne representanten har vi også tidligere innhentet opplysninger fra (se Landinfo 2017a).

Landinfo har ingen holdepunkter for å betvile nøyaktigheten i de kristne kildenes rapportering om konkrete saker. Misjonsorganisasjoners anslag over antallet konvertitter i Iran bør imidlertid ses i sammenheng med disse aktørenes målsetting om å spre kristendommen.

Informasjon fra ikke-kristne kilder som Iran Human Rights Documentation Center (IHRDC 2021) og det Tyrkia-baserte iranske nyhetsbyrået Human Rights Activists News Agency, HRANA, er også innarbeidet. Begge baserer seg på egne førstehåndskilder i tillegg til rapportering fra kristne organisasjoner. Til å belyse det generelle bildet har vi også benyttet rapporter fra det amerikanske utenriksdepartementet, religionsfrihetskommisjonen (USCIRF), FN-organer og andre lands utlendingsmyndigheter.

Grunnlaget for å stadfeste hvilke aktiviteter straffeforfulgte konvertitter har bedrevet, er fortsatt tynt (Landinfo 2017b, s. 7-8; 2019, s. 2). Rapporteringene om enkeltsaker inneholder sjelden informasjon om hvilke handlinger som har ført til fengsling og straffeforfølgelse. Kildene konsentrerer seg i stedet om det som har skjedd etter at en person er arrestert, og hva vedkommende er siktet og etter hvert formelt tiltalt for. I noen tilfeller er siktelsene gjengitt med ganske spesifikke anklagepunkter, i andre tilfeller er de mer generelle og vanskelig å trekke noe ut av. Strafferettslige anklager og dommer representerer uansett myndighetenes oppfatning. Gitt den dokumenterte mangelen på rettssikkerhet i Iran, kan anklagene kun brukes som en indikasjon på hvilke konkrete handlinger en siktet person har bedrevet. Det forekommer dessuten falske anklager.

Det er også viktig å være klar over at informasjonen som offentliggjøres, ikke gir et fullstendig bilde av hendelser. Opplysninger om arrestasjoner og fengslinger formidles typisk av familie eller nettverk til kontakter/kilder i utlandet. Det varierer derfor både hvor mye informasjon som kommer ut om de enkelte sakene, og i hvilken grad hendelser i det hele tatt rapporteres. Mange unnlater å melde fra om hendelser fordi de frykter det vil gjøre situasjonen vanskeligere for den som er rammet, eller fordi vedkommende selv har blitt truet til taushet.

Underrapporteringen synliggjøres tidvis ved at arrestasjoner og fengslinger først blir kjent lenge etter at de har skjedd. Det kan for eksempel skyldes at noen venter til de er trygt ute av Iran før de forteller om det (Enayat, gjengitt i UK Upper Tribunal 2020, s. 20).

1.2 Antallet kristne konvertitter

Det finnes ikke pålitelig statistikk over antallet kristne konvertitter i Iran. Det skyldes mangel på åpenhet, og at konvertitter fra islam ikke anerkjennes som kristne, og dermed forblir registrert som muslimer i offentlige registre.

Misjonsorganisasjoner som har kontakt med konvertittmiljøer i landet, utarbeider imidlertid anslag som varierer fra noen hundre tusen til én million (Open Doors 2022, s. 13; U.S. Department of State 2021, s. 4). Organisasjonene viser dessuten til at undergrunnsbevegelsen har vokst de senere årene, og også fortsetter å vokse (Open Doors 2022, s. 14; representant for Elam Ministries, e-post mai 2022). Disse påstandene lar seg vanskelig etterprøve. Etter det Landinfo kjenner til, er anslagene basert på antallet bibler som smugles inn i landet, og omfanget av henvendelser som organisasjonene og kristne satellittkanaler får fra iranere.

FNs spesialrapportør for menneskerettigheter i Iran har på sin side uttalt at det kan være mellom 350 000 og 500 000 kristne konvertitter i landet (UN Special Rapporteur 2019b). World Christian Database oppjusterte i 2019 sitt anslag over det *totale* antallet kristne i Iran til 547 000. Dette tallet er ikke endret (U.S. Department of State 2021, s. 4). Inkludert i disse tallene er den tradisjonelle kristne befolkningen i Iran, som består av armenske og assyriske kirkesamfunn. Selv om de opererer lovlig i Iran, er medlemstallet usikkert. Kristne organisasjoner (Article 18, Open Doors, CSW & MEC 2021, s. 5) oppgir omtrent 130 000 medlemmer, mens U.S. Department of State (2021, s. 4) viser til anslag fra disse samfunnene selv på 40 000-50 000 armenere og 7000 assyrere. Det offisielle tallet er 117 700.⁴

Et mye sitert og ferskt anslag over det totale antallet kristne i Iran, bygger på en spørreundersøkelse som ble gjennomført fra utlandet i juni 2020. Av om lag 40 000 iranere som besvarte spørsmål om religionstilhørighet på internett – hvorav 90 % oppholdt seg i Iran – oppga 1,5 % at de var kristne. Det er den nederlandske forskningsstiftelsen The Group for Analyzing and Measuring Attitudes in Iran (GAMAAN) som står bak undersøkelsen. GAMAAN (2020, s. 6) mener resultatet med 95 % sikkerhet er representativt for lese- og skrivekyndige iranere over 19 år. 1,5 % av denne befolkningen⁵ tilsvarer over én million kristne.

GAMAANs respondenter er valgt ut gjennom kjedehenvisninger, såkalt *snowball sampling*. Det betyr at undersøkelsen starter med et lite utvalg av kjente individer og sprer seg videre fra disse deltakerne. GAMAAN påpeker selv svakheter ved metodikken – både «nettverkseffekten», som gjør det mer sannsynlig å nå respondenter med like oppfatninger, og konsekvensene av selvvalg, som øker sjansene for at spesielt interesserte vil delta. For å motvirke disse tendensene ble undersøkelsen spredt gjennom enkeltpersoner og digitale kontaktflater som

⁴ Disse kirkesamfunnene bruker armensk og arameisk som liturgispråk, hvilket hindrer budskapet i å nå ut til den persiskspråklige, muslimske befolkningen.

⁵ Ifølge GAMAAN (2020, s. 1) utgjør lese- og skrivekyndige iranere over 19 år 85 % av den iranske befolkningen på ca. 83 millioner mennesker.

representerer svært ulike sosiale lag og politiske oppfatninger (GAMAAN 2020, s. 3, 15).⁶

2 Utviklingstrekk siden forrige rapporteringsperiode

2.1 Tillegg til straffeloven spesielt rettet mot religiøse minoriteter

I januar 2021 vedtok det iranske parlamentet tillegg til straffelovens artikler 499 og 500, som inngår i kapittelet om forbrytelser mot nasjonal sikkerhet. Lovtilleggene trådte i kraft i februar 2021, og utvider hjemmelen for å straffe personer som «fornærmer islam» og driver «avvikende aktiviteter» (USCIRF 2021, s. 1; 2022, s. 1).

Bestemmelsene i blant annet artikkel 499 og 500 har i lang tid blitt brukt for å straffeforfølge kristne konvertitter som tilhører hjemmekirkemiljøet. Artiklene har imidlertid vage og generelle formuleringer, som ikke nevner spesifikke grupper. Kilder mener ordlyden i de nye tilleggene er utformet spesielt med tanke på å straffeforfølge ikke-anerkjente religiøse minoriteter, og at bestemmelsene vil undergrave ytrings- og religionsfriheten ytterligere (Article 18 et al. 2021, s. 8; Article 19 2020; USCIRF 2021, s. 1).

De nye bestemmelsene kriminaliserer dessuten aktiviteter utført på internett (Article 18 2021j). Videre stadfester tillegget til artikkel 500 at strafferammen kan økes dersom personene mottar støtte fra aktører i utlandet (Article 18 2022e).

- Artikkel 499 foreskriver fengselsstraff på mellom 3 måneder og 5 år for medlemskap i en gruppe som har som mål å forstyrre eller skade nasjonal sikkerhet (IPC 1996, art. 499). Tillegget fra 2021 ilegger dessuten enhver person som «fornærmer iranske etnisiteter, guddommelige religioner eller islamske skoler anerkjent under Grunnloven, i den hensikt å forårsake vold eller spenninger, eller med visshet om at det vil bli konsekvensene», fengselsstraff på mellom 2 og 5 år og/eller bøter på mellom 80 og 180 millioner IRR (ca. 1890-4260 USD) (Amendments to articles 499 and 500 IPC 2021).

---

⁶ Landinfo vil bemerke at andelen respondenter som svarte at de var zoroastere (7,7 %), er langt høyere enn det offisielle tallet på denne lovlige religiøse gruppen, som er ca. 25 000 (av en samlet befolkning på om lag 83 millioner). Det samme gjelder for jøder. U.S. Department of State (2021, s. 5) refererer anslag på mellom 9000 og 15 000 jøder i Iran. I GAMAANs undersøkelse svarte 0,1 % at de var jøder (GAMAAN 2020, s. 6).

En note lister omstendigheter som kan medføre strengere straff, det vil si fengsel i inntil 10 år og bøter på inntil 360 millioner IRR (ca. 8520 USD). Et av vilkårene er at fornærmelsen er publisert ved bruk av massekommunikasjonsverktøy i «virkelige eller virtuelle rom» (Amendments to articles 499 and 500 IPC 2021).

- Artikkel 500 foreskriver fengselsstraff på mellom 3 måneder og 1 år for propaganda mot regimet eller til fordel for grupper som er motstandere av systemet (IPC 1996, art. 500). I tillegg fra 2021 har strafferammen økt. Denne bestemmelsen ilegger «enhver person som utfører avvikende pedagogisk eller misjonerende aktivitet som motsier eller forstyrrer islamsk hellig lov», fengselsstraff på mellom 2 og 5 år og/eller bøter på mellom 80 og 180 millioner IRR. Handlingene skal være utført som del av en sekt, gruppe, befolkning eller lignende, og/eller ved bruk av psykologiske indoktrineringsmetoder i «virkelige eller virtuelle rom» (Amendments to articles 499 and 500 IPC 2021). Det betyr at bestemmelsen også omfatter aktiviteter utført på internett.

Dersom gruppene mottar økonomisk eller organisatorisk støtte fra utlandet, kan straffen økes til fengsel i inntil 10 år og bøter på inntil 360 millioner IRR (Amendments to articles 499 and 500 IPC 2021).

Som vi kommer tilbake til i kapittel 3, har flere personer blitt tiltalt og dømt for brudd på de nye bestemmelsene i artikkel 500. Betegnelsen «sekt» tilrettelegger ifølge Open Doors (2022, s. 7) for straffeforfølgelse av kristne konvertitter, ettersom regimet ofte definerer dem som medlemmer av sekter og kulturer. Det gjenstår imidlertid å se i hvilket omfang de nye bestemmelsene vil bli brukt mot konvertitter.

2.2 Sterkere søkelys på nettaktivitet

Iranske myndigheter forsøker i økende grad å kontrollere innbyggernes nettaktivitet, noe også konvertitter får merke (Article 18, Open Doors, CSW & MEC 2022, s. 7). Hvordan å hindre at kristendommen sprer seg gjennom nettbaserte kanaler, er høyt på agendaen. I desember 2021 arrangerte for eksempel det islamske instituttet på Al-Mustafa-universitetet i Qom et møte hvor dette var tema (Mohabat News 2021a). Overvåkingen av digitale kontaktflater er betydelig, noe som viser seg under avhør hvor personer konfronteres med ting de har skrevet eller delt online (Open Doors 2022, s. 32).

Et konkret eksempel fra 2021 illustrerer hvordan det digitale handlingsrommet snevres inn. Under et avhør hos etterretningsmyndighetene skal tolv konvertitter ha blitt presset til å signere en erklæring om ikke å ha kontakt med hverandre, verken fysisk eller på nett. Dette skal være det første kjente eksemplet på at konvertitter har måttet love å ikke oppsøke andre kristne på internett. Article 18 mener dette er et direkte resultat av tillegg til straffelovens artikkel 500, som

forbyr avvikende propagandavirksomhet, også på internett (se kap. 2.1) (Article 18 et al. 2022, s. 7).

2.3 Revolusjongarden er i økende grad involvert i aksjoner

Ifølge den siste årsrapporten fra fire sentrale kristne organisasjoner er Revolusjongarden mer involvert i aksjoner mot konvertitter nå enn tidligere. I 2021 skal styrken ha stått bak 12 av 38 dokumenterte tilfeller av arrestasjoner og razziaer. Kildene mener dette er et av de mest slående utviklingstrekkene i 2021 (Article 18 et al. 2022, s. 7). Det er Etterrettingsministeriet som gjennomfører de fleste aksjonene mot kristne konvertitter.

Hva det betyr at Revolusjongarden i økende grad er involvert, sier ikke rapporten noe om. Landinfo har derfor stilt spørsmålet til en representant for Middle East Concern (MEC). Han mener denne utviklingen påvirker hvordan razziaer, arrestasjoner og avhør gjennomføres. For eksempel skal Revolusjongarden være mer tilbøyelig til å bruke vold enn Etterrettingsministeriet. Styrken er også mindre informert om hva som foregår i hjemmekirker, og ikke like godt trent i å håndtere disse sakene, ifølge representanten. Avhørsperiodene kan være lange og intense, og personer holdes typisk i isolasjon i lengre perioder (e-post april 2022).

Representanten viser til en sak fra juli 2021, hvor Revolusjongarden arresterte seks konvertitter i Teheran og brakte dem til et av gardens interneringssentre. Her skal de ha blitt hardt presset, og tre av dem ble også holdt i isolasjon: én i 20 dager og to i 38 dager. De tre andre, inkludert en 17 år gammel jente, ble ifølge representanten varetektsfengslet i 10 dager, mens Article 18 (2022d) skriver at også disse tre satt i isolasjon. To av de fengslede ble senere overført til andre fengsler for videre varetekt i ytterligere 2-3 måneder. Representanten mener den lange perioden i isolasjon indikerer tøffere behandling enn i saker der Etterrettingsministeriet er ansvarlige, i hvert fall de senere årene. Denne saken ble ikke rapportert før i april 2022, da en av de domfelte begynte å sone en 2-årig fengselsstraff. Fire av de seks er ikke identifisert ved navn. Det skal videre ha blitt fremmet mange «rare» anklager mot personene, noe som vitner om mindre kunnskap om hjemmekirker, ifølge representanten (e-post april 2022, se også omtale av saken i Article 18 2022d; MEC 2022). Etter det Landinfo kjenner til, er det så langt ikke rapportert om fysisk vold i saken, men både anonymiteten og den sene rapporteringen kan være tegn på at personene har blitt truet til å holde saken hemmelig.

Det er for øvrig godt dokumentert at Revolusjongarden ofte opererer på siden av loven. En sak fra Dezful i Kuzestan er et annet eksempel. Her ble en gruppe på åtte konvertitter arrestert av Revolusjongarden i april 2021 og anklaget for propaganda mot regimet. I november besluttet imidlertid påtalemyndigheten at det ikke var grunnlag for å reise tiltale mot dem. Konvertittene ble i ettertid likevel

presset av Revolusjongarden til å delta i «omskoleringssesjoner» med islamske geistlige (Article 18 2022f).

2.4 Høyesterettskjennelse til konvertitters fordel

I november 2021 fastslo en av Høyesteretts avdelinger i Teheran at ni kristne konvertitter som sonet fengselsstraffer på 5 år for engasjement i hjemmekirker, ikke skulle ha blitt tiltalt for forbrytelser mot nasjonal sikkerhet (Article 18 2021i). De ni personene⁷ tilhører Church of Iran-nettverket i Rasht, og ble domfelt i oktober 2019 for «endangering state security» og «promoting Zionism». Dommen ble opprettholdt av en ankeinstans i februar 2020 (CSW 2020), men ble altså anket videre til Høyesterett.⁸

I kjennelsen fastslår høyesterettsdommerne at det å forkynne kristendom i hjemmekirker ikke kan karakteriseres som «samling og sammensvergelse for å undergrave landets sikkerhet». Article 18 (2021i) gjengir deler av dommernes resonnerement:

Merely preaching Christianity, and promoting the ‘Evangelical Zionist sect’, both of which apparently means propagating Christianity through family gatherings [house-churches] is not a manifestation of gathering and collusion to disrupt the security of the country, whether internally or externally [...] Formation of these societies and groups [house-churches] is not [a breach of] articles 498 and 499 of the Islamic Penal Code [relating to membership or organisation of “anti-state groups”], or other criminal laws.

Utfallet av denne kjennelsen var imidlertid ikke gitt. I motsetning til den regulære ankeinstansen kan ikke Høyesterett utstede en ny dom, men kun beordre ny domstolsbehandling av saken. I slike tilfeller er heller ikke den aktuelle domstolen bundet av Høyesteretts beslutning, men kan velge å opprettholde den opprinnelige dommen. I dette tilfellet ble likevel høyesterettskjennelsen tatt til følge. Saken ble behandlet på nytt av en ankeinstans i Teheran 22. februar 2022, og en uke senere kom beslutningen om å frikjenne de ni konvertittene. Dommerne mente det ikke var tilstrekkelig bevist at konvertittene hadde handlet mot nasjonal sikkerhet (Article 18 2022a).

---

⁷ De ni er Abdolreza Ali [Matthias] Haghnejad, Shahrooz Eslamdoust, Babak Hosseinzadeh, Mehdi Khatibi, Behnam Akhlaghi, Mohammad Vafadar, Kamal Naamanian, Hossein Kadivar og Khalil Dehghanpour.

⁸ Ankeinstansens beslutninger kan på bestemte vilkår ankes til Høyesterett (Landinfo, CGRS & SEM 2021, s. 46).

2.4.1 Hva betyr denne kjennelsen?

Høyesterettsdommere har gjentatte ganger avvist tilsvarende ankesaker. Denne saken fremstilles derfor som et enkeltstående (*unprecedented*) tilfelle (Article 18 2021m; CT 2021).

Det er likevel viktig å være klar over at Høyesteretts kjennelser ikke setter presedens som er bindende for landets domstoler. I motsetning til mange andre land utgjør heller ikke Irans høyesterett ett samlet dommerpanel, men består av om lag 50 rettsavdelinger med tre dommere hver. De enkelte avdelingene kan komme frem til ulike kjennelser i like saker. Kilder påpeker at det finnes høyesterettsdommere som ikke lar seg påvirke av landets sikkerhets- og etterretningsapparat (Article 18 2021m; CSW 2021b). Selv om kjennelsen ikke setter presedens, mener Mansour Borji i Article 18 (2021i) at den har potensial til å påvirke nåværende og fremtidige rettssaker som involverer persisktalende kristne.

At ankeinstansen i februar 2022 valgte å frikjenne konvertittene, blir også godt mottatt. Borji sier kjennelsen er ulik lignende dommer han har sett, ettersom dommerne har gått langt i å forklare dommen: De lister opp ni begrunnelser basert på Grunnloven, rettsprinsipper, juridiske bestemmelser og islamsk tradisjon.⁹ For tre av disse konvertittene fortsetter imidlertid straffeforfølgelsen. Abdolreza Ali-Haghejad har blitt kalt tilbake til fengsel for å sone en eldre dom på 6 års fengsel. To av de andre, Behnam Akhlaghi og Babak Hosseinzadeh, har på nytt blitt siktet/tiltalt for propaganda mot regimet.¹⁰ Article 18 mener disse nye tiltalene viser at kjennelsene i Høyesterett og ankeinstansen ikke gir grunnlag for konsistent rettsbehandling av konvertitter (Article 18 2022a, b).

2.5 Tidlige løslatelser fra soning

Et annet utviklingstrekk som har vist seg i den siste perioden, er tidlig løslatelse fra soning med elektronisk fotlenke. Enkelte konvertitter som sonet kortere fengselsstraffer, ble løslatt tidlig med fotlenke, eller uten betingelser, i 2020 og 2021. Noen av løslatelsene skyldtes koronapandemien, men trenden med fotlenkesoning settes generelt i sammenheng med overfylte fengsler (Article 18 u.å.-b; Article 18 et al. 2021, s. 3, 11; 2022, s. 7). Det er også rapportert at

---

⁹ Dommerne trakk frem det juridiske prinsippet om å «tolke enhver tvil til fordel for den anklagede», og siterte et islamsk ordtak om at «det er bedre å gjøre feil i benådning og tilgivelse enn i straff» (Article 18 2022a).

¹⁰ Mens de sonet dommene som de nå er frikjent for, skrev Behnam Akhlaghi og Babak Hosseinzadeh et åpent brev til myndighetene og publiserte en video sammen med en annen kristen fange (Saheb Fadaie), hvor de spør hvor de skal utøve sin tro når de løslates fra fengsel. Etter dette lanserte Article 18 kampanjen *#Place2Worship*, som krever at alle persisktalende kristne i Iran må sikres steder hvor de kan tilbe og ha gudstjenester (Article 18 2021d).

domfelte har blitt forespeilet slike soningsvilkår dersom de unnlater å anke (Article 18 2022c).

3 Arrestasjoner og straffeforfølgelse

Kristne konvertitter kan bli rammet av ulike typer statlige reaksjoner. Myndighetene tar i bruk en rekke virkemidler, både innenfor og parallelt med det strafferettslige løpet, for å forsøke å stanse utbredelsen av undergrunnsbevegelsen. Det rapporteres blant annet om (Article 18 u.å.-a; DIS & DRC 2018, s. 7, 31; Open Doors 2022, s. 32-39; UN Special Rapporteurs 2020, s. 1-2):

- Kartlegging og overvåking – gjennom infiltrering, bruk av informanter og ulike former for digital og fysisk overvåking.
- Razziaer mot hjemmekirker, hvor det beslaglegges kristent materiell og personlige eiendeler som brukes som bevismateriale.
- Arrestasjoner som i en del tilfeller leder til varetektsfengsling og siktelse.
- Press om å avstå fra videre kristen aktivitet, avsverge troen og delta i omskolingssesjoner med islamske geistlige.
- Trusler og trakassering, blant annet gjennom innkallinger til avhør.
- Langvarige avhør og psykisk mishandling av varetektsfengslede.
- Høye kausjonssummer ved løslatelse fra varetekt, med påfølgende overvåking og trakassering av løslatte.
- Tiltaler om forbrytelser mot nasjonal sikkerhet for religiøs aktivitet.
- Omfattende brudd på prinsipper om rettssikkerhet og rettferdig rettergang i revolusjonsdomstolen, som ofte lar seg diktere av sikkerhetsapparatet.
- Fengselsstraffer fra noen måneder til 10 år, samt andre straffereaksjoner.

Strafferettslige betegnelser som arrestasjon, varetektsfengsling, siktelse og tiltale er vanskelig å holde adskilt, fordi kildene ikke alltid bruker dem likt, og fordi den opprinnelige betydningen kan gå tapt i oversettelser. I dette notatet brukes «arrestasjon» om det å pågripe en person og bringe vedkommende inn til avhør, undersøkelser og eventuell varetektsfengsling. Det er ikke uten videre klart når en arrestasjon går over til å bli en varetektsfengsling. Betegnelsen «detention» brukes imidlertid sjelden om frihetsberøvelse som varer noen timer. I henhold til straffeprosessloven kan arresterende myndigheter holde arrestanter i inntil 24 timer uten formell tillatelse fra påtalemyndighetene. Sikkerhetsapparatet ignorerer imidlertid ofte disse prosedyrene, og holder arrestanter i lengre perioder uten å henvise saken til påtalemyndighetene (Landinfo, CGRS & SEM 2021, s. 55).

«Siktelse» brukes om formelle anklager fremlagt i etterforskningsfasen, mens «tiltale» er påtalemyndighetens endelige beslutning om at det er grunnlag for å

henvise saken til domstolen. I det engelske kildematerialet brukes ofte «charge» om begge stadier av straffeprosessen, noe som gjør tolkningen av informasjonen krevende. For å avgjøre om det er snakk om en siktelse eller en tiltale, har vi basert oss på andre ledetråder i rapporteringen. Vi tar forbehold om at det kan være feil.

De neste kapitlene beskriver omfanget og konkrete tilfeller av arrestasjoner og straffeforfølgelse de siste 2-3 årene. Vi presenterer informasjon som er offentliggjort om sakene, og som kan bidra til å belyse myndighetenes taktikk og aktivitetsprofilen til de rammede. I de fleste tilfellene har vi kun opplysninger om hva personene er siktet og/eller tiltalt for.

3.1 Arrestasjoner i perioden 2019-2021

Det rapporterte antallet arrestasjoner av kristne konvertitter har variert fra noen titalls til et par hundre tilfeller årlig (Landinfo 2019, s. 3). I tillegg til faktiske svingninger fra år til år, hender det at kilder oppgir ulike tall. Det er også viktig å være klar over at antallet rapporterte saker ikke gir en fullstendig oversikt over hendelser. Mange saker blir ikke rapportert, enten fordi ingen melder fra om dem – ofte på grunn av trusler fra sikkerhetsapparatet – eller fordi de involverte har bedt om konfidensialitet (Article 18 et al 2022, s. 21).

De siste årsrapportene fra Article 18, Open Doors, Christian Solidarity Worldwide (CSW) og Middle East Concern (MEC) angir antall rapporterte arrestasjoner for det aktuelle året:

- For 2021 registrerte organisasjonene 59 arresterte, hvorav 34 også ble varetektsfengslet (Article 18 et al. 2022, s. 10).
- For 2020 registrerte organisasjonene 115 arresterte. Av disse ble kun 52 tilfeller gjort offentlig kjent. 38 av de arresterte skal ha blitt varetektsfengslet (Article 18 et al. 2021, s. 10).

Årsrapporten for 2019 angir ikke det totale antallet arrestasjoner, men ifølge U.S. Department of State (2020) ble 109 «evangelikale kristne» arrestert i 2019.

Tallene bekrefter inntrykket fra tidligere år om at arrestasjonsfrekvensen svinger. Flere faktorer påvirker hyppigheten av aksjoner, blant annet sikkerhetsapparatets tilgang til informasjon, den politiske situasjonen i landet og konkurransen mellom ulike arrestasjonsmyndigheter. Koronapandemien har også påvirket antallet fengslinger. Dette opplyser en representant for MEC til Landinfo (e-post mai 2022).

En representant for Elam Ministries mener på sin side at antallet razziaer, arrestasjoner og tilfeller av trakassering har steget betydelig de siste tre årene. Han oppgir ikke konkrete tall, men hevder økningen skyldes at stadig flere iranere

konverterer, noe som utløser flere reaksjoner fra myndighetene. Han poengterer at arresterte ikke nødvendigvis har blitt fengslet, og at antallet fengslinger gikk ned under de verste periodene av koronapandemien (e-post mai 2022). Påstanden om flere arrestasjoner er ikke bekreftet av andre kilder.

3.1.1 Mange blir løslatt etter kort tid mot skriftlige avtaler

Som det fremgår av tallene over, blir ikke alle arresterte varetektsfengslet. Om disse personene foreligger det ikke konkrete opplysninger. Utover å ha blitt avhørt, vet vi ikke nøyaktig hva de ellers har blitt utsatt for. Generelt rapporteres det imidlertid at mange slipper strafferettslige konsekvenser dersom de skriver under på at de skal avslutte den kristne aktiviteten, unnlate å kontakte andre kristne, la være å snakke om kristendommen til andre og/eller oppgi troen (Article 18 et al 2021, s. 10; 2022, s. 2; Open Doors 2022, s. 22). Kildene stadfester ikke hva som er mest vanlig – å bli presset til å avslutte aktiviteten, eller til å avsverge troen. De som signerer denne typen erklæringer, er ofte ikke villige til å offentliggjøre det, men i 2020 skal flere i fortrolighet ha fortalt at de hadde blitt presset til å gå med på slike avtaler (Article 18 et al 2021, s. 10).

Noen blir overvåket etter å ha inngått avtalene (representant for MEC, e-post mai 2022). Ifølge Open Doors (2022, s. 20) er presset så stort at mange sannsynligvis innretter seg og føler seg tvunget til å utøve troen alene.

De skriftlige erklæringene er ikke offisielle dokumenter, men har likevel en viss juridisk verdi ettersom de tjener til å rettferdiggjøre løslatelse. Dokumentene vil imidlertid ikke være arkivert i saksmappen til den enkelte, eller bli lastet opp på rettsvesenets database, Adliran. Derimot kan de være arkivert lokalt hos den spesifikke sikkerhets- eller etterretningstjenesten. Andre slike tjenester vil vanligvis ikke ha kjennskap til erklæringen, men hvis den samme tjenesten arresterer personen for lignende aktiviteter igjen, kan vedkommende få en strengere reaksjon (Landinfo, CGRS & SEM 2021, s. 63).

3.1.2 Arrestasjoner skjer vanligvis i forbindelse med razziaer

Arrestasjoner skjer som regel i forbindelse med razziaer, ofte mot hjemmekirkesamlinger. Kilder antar at myndighetene foretar razziaer mot hjemmekirker de har overvåket en periode, og hvor de har en viss formening om hvem deltakerne er, og hvilke roller de har (DIS & DRC 2018, s. 5). De fleste razziaer blir imidlertid ikke rapportert (Article 18 et al. 2021, s. 10, 16).

Under razziaer ransaker myndighetene eiendelene til de som bor der. De beslaglegger kristent materiale, pc-er, USB-pinner, mobiltelefoner og andre personlige eiendeler som blir brukt som bevismateriale. ID-papirer og bankkort har også blitt konfiskert (Article 18 2021o). Andre tilstedeværende kan bli fraktet hjem til seg selv hvor deres eiendeler blir ransaket før de blir brakt inn til arrest

(Article 18 2020a). Pårørende blir typisk ikke varslet eller gitt noen informasjon om hvor de arresterte befinner seg mens de første avhørene gjennomføres i interneringssentre (representant for Elam Ministries, e-post mai 2022).

Tilstedeværende som eventuelt ikke blir arrestert, kan også få mobiltelefoner og andre eiendeler beslaglagt. De blir typisk også avbildet eller filmet, avhørt og bedt om å signere erklæringer om å avstå fra videre aktivitet. Det kan i tillegg bli utdelt skjemaer på stedet, hvor man må fylle ut personlige opplysninger og svare på spørsmål om hvorfor man har konvertert, hva man mener om det islamske regimet osv. Noen får også beskjed om å møte til nye avhør (Article 18 2020a, c, 2021k). Myndighetene velger i noen tilfeller andre metoder enn arrestasjon for å skremme folk fra videre aktivitet – for eksempel gjentatte innkallinger til avhør. En del blir også arrestert etter slike avhør, avhengig av alvorret i anklagene og tilgjengelige «bevis» (Open Doors 2022, s. 34).

Eksempler på konkrete aksjoner i perioden

Den 30. juni og 1. juli 2020 ble det meldt at minst tolv kristne hadde blitt arrestert av Revolusjonsgarden i en koordinert operasjon i Teheran, Karaj og Malayer. I de følgende ukene steg antallet avhørte til 35, hvor minst 17 hadde blitt arrestert. De fleste ble løslatt etter noen dager, enten uten siktelse eller mot kausjon, men minst fem ble holdt i varetekt i flere uker (Article 18 et al. 2021, s. 24-25).

Aksjonen startet med en razzia mot en hjemmekirke i Yaftabad-distriktet i Teheran, hvor det var samlet rundt 30 kristne. Revolusjonsgardens etterretningsoffiserer hadde arrestordre på flere, og de som ikke var til stede på samlingen, ble arrestert i sine hjem samme kveld eller dagen etter. De øvrige tilstedeværende (mange av dem nye troende) fikk beslaglagt sine mobiltelefoner. Det antas at razziaene ble gjennomført ved hjelp av en informant som hadde infiltrert gruppen og fått tillit som troverdig medlem (Article 18 2020a).

I motsetning til tidligere år (bl.a. 2018) har det ikke vært rapportert om større koordinerte aksjoner i forbindelse med julehøytiden i 2019, 2020 og 2021 (Article 18, Open Doors, CSW & MEC 2020; Article 18 et al. 2021, 2022). I desember 2021 ble imidlertid brødrene Mahamoud og Mansour Mardani-Kharaji arrestert da de feiret jul sammen med rundt åtte andre kristne i Fooladshahr. Ifølge Article 18 (u.å.-b) raidet sivilkledde offiserer sammenkomsten uten å fremvise ransakingsordre eller oppgi hvilket organ de kom fra. Brødrene skal deretter ha blitt fraktet til et ukjent sted og fengslet frem til 25. januar 2022. Det er uvisst om de ble løslatt mot kausjon eller uten siktelse (Article 18 u.å.-b). Iranske sikkerhetsstyrker og etterretningstjenester opererer i en del tilfeller uavhengig av påtalemyndigheten, hvor de innkaller og/eller arresterer folk for deretter å løslate dem uten å henvise saken til videre rettsbehandling (Landinfo, CGRS & SEM 2021, s. 63). Denne hendelsen kan være et eksempel på det.

3.2 Varetektsfengsling – varighet og behandling

Kristne organisasjoner viser til at 38 konvertitter ble varetektsfengslet i 2020 og 34 i 2021, uten at det fremgår helt klart hvor de trekker skillet mellom arrestasjon og varetekt (Article 18 et al. 2021, s. 10; 2022, s. 10). Ikke alle disse 72 er listet i Article 18 sin database over fengslede konvertitter. Landinfo har registrert konkrete opplysninger om 59 varetektsfengslinger mellom januar 2019 og medio april 2022, hvorav 17 personer ble løslatt etter én til «noen dager», mens 42 har sittet fra én til flere uker.¹¹ Med unntak av tre, har alle blitt siktet og løslatt mot kausjon. Flere er også domfelt og soner fengselsstraffer (Article 18 u.å.-b).

Avhørene under varetekt kan være langvarige og intense. Ifølge en representant for MEC (e-post april 2022) avdekker utspørringene at Etterretningsministeriet er godt informert om hva som foregår i hjemmekirker. Konvertitter har for eksempel blitt konfrontert med private tekstmeldinger og innlegg på sosiale medier under avhør (Open Doors 2022, s. 32). Det er videre vanlig å bli truet og presset til å tilstå anklager og avgi informasjon om aktivitet, andre medlemmer, ledere og øvrige kontakter. Drapstrusler og trusler mot familiemedlemmer skal også forekomme. I tillegg forteller noen at de har blitt presset til å tilstå handlinger foran kamera, for eksempel at de har blitt villedet og også har villedet andre. Andre gjengangstemaer er kontakt med utenlandske organisasjoner, eventuelle turer til utlandet og finansieringsforhold (Article 18 2021n, 2022g, h, i, u.å.-b; IranWire 2022; Open Doors 2022, s. 38-39).

Noen konvertitter forteller også at de har blitt forsøkt rekruttert som informanter. Mange opplyser dessuten å ha blitt presset til å avsverge troen, til å forplikte seg til å avslutte aktiviteten og til å delta i omskoleringssesjoner med iranske geistlige. En del får verken vite hvor de er, eller hva de er anklaget for, og familiene holdes i uvisse. Andre rapporterte overgrep er langvarig plassering i isolat, søvndeprivasjon, bruk av bind for øynene og seksuell trakassering (Article 18 u.å.-b; IranWire 2022; Open Doors 2022, s. 38-39; representant for Elam Ministries, e-post mai 2022).¹²

Trusler og annen psykisk mishandling synes å bli brukt relativt systematisk mot fengslede konvertitter, men det rapporteres også om tilfeller av fysisk vold (Landinfo 2017b, s. 23; 2019, s. 5-6). For eksempel skriver Open Doors (2022, s. 39) at mange konvertitter har blitt slått. FNs spesialrapportør for menneskerettigheter i Iran gjengir to konkrete tilfeller av fysiske overgrep mot konvertitter i en rapport fra 2019: En ung kvinne skal ha blitt utsatt for gjentatte seksuelle overgrep av en politimann, mens en ung mann skal ha blitt slått med

---

¹¹ Tallet er basert på en gjennomgang av databasen før midten av april 2022. I ettertid kan ha det blitt lagt til flere varetektsfengslinger som har funnet sted innenfor tidsrommet dette notatet dekker.

¹² Det spesifiseres ikke hva som legges i begrepet seksuell trakassering. For mer generell informasjon om seksuell trakassering av kvinner i iranske fengsler og interneringssentre, se artikkel i Radio Free Europe/Radio Liberty (Esfandiari 2021).

trepinner og fått hodet banket mot en vegg. Opplysningene var formidlet til FN av en lege som hadde behandlet tidligere varetektsfengslede (UN Special Rapporteur 2019a, s. 16). De senere årene skal det ha vært færre rapporter om bruk av fysisk vold under arrestasjoner og avhør foretatt av Etterretningsministeriet. Det opplyser representanten for MEC til Landinfo. Han påpeker samtidig at Revolusjongarden er mer tilbøyelig til å bruke vold (e-post april 2022).

I tidsrommet dette notatet dekker, er det rapportert at flere konvertitter har sittet i isolat. For eksempel tilbragte Sara Ahmadi, som er idømt 8 års fengsel, 33 dager i isolat (av i alt 67 dager i varetekt). Article 18 rapporterer at hun ble utsatt for «ekstrem psykologisk tortur» i Etterretningsministeriets avdeling 209 i Evin fengsel (Article 18 2021). Også personer som er idømt kortere straffer, har sittet lange perioder i isolat (Article 18 2022d). Én sak skiller seg ut, både fordi den dreier seg om en 17 år gammel jente, og fordi hun ble holdt i et av Revolusjongardens interneringssentre i ti dager for deretter å bli løslatt *uten* siktelse. I motsetning til MEC, melder Article 18 at hun også ble holdt i isolasjon (Article 18 2022d; MEC 2022). En annen kvinne, Mina Khajavi, skal ha hatt bind for øynene under hele den 20 dager lange varetektsfengslingen (Article 18 u.å.-b).

Bruk av fysisk vold er også rapportert: Hamed Ashoori, som ble idømt 10 måneders fengsel i 2021, skal ha blitt slått da han nektet å operere som informant for etterretningen (Article 18 2021a).

3.3 Løslatelse mot kausjon

Etter å ha blitt varetektsfengslet og siktet, blir som regel kristne konvertitter innvilget betinget løslatelse mot kausjon i påvente av videre rettsbehandling. Kausjonen kan betales i form av kontanter, en bankgaranti, eller ved pantsettelse av fast eiendom. Man kan enten stille kausjonen selv, eller benytte en kausjonist (Landinfo 2017 b, s. 22-23; Landinfo, CGRS & SEM 2021, s. 66). Kausjonskravene er ofte så høye at de krever innlevering av eiendomsskjøter eller salg av (forretnings)eiendommer. Hvis familien ikke klarer å stille kausjonssummen, kan kravet ankes mens den arresterte holdes i varetekt. De som ikke har økonomiske midler, blir ofte sittende fengslet (Article 18 et al. 2021, s. 11; Open Doors 2022, s. 7).

Kausjonssummene som er oppgitt i denne rapporteringsperioden, spenner bredt – fra ca. 1300 til 220 000 USD. De fleste er høyere enn 10 000 USD, mens de færreste er over 100 000 USD. I juni 2020 ble det satt en rekordhøy kausjon i en sak mot fire konvertitter i Teheran, som hver måtte stille en sum på 220 000 USD (saken er omtalt i kap. 3.4.2) (Article 18 u.å.-b; Article 18 et al. 2021, s. 15, 23-24).

3.3.1 Løslatte utsettes for overvåking, trusler og press

Personer som er løslatt mot kausjon, må regne med å ha en tiltale hengende over seg i lengre tid. Frykten for fengselsstraff og kausjonsinndragelse begrenser handlingsrommet og medfører at mange holder en lav profil. Løslatte kan oppleve å bli innkalt til stadig nye avhør og utsatt for trakassering og trusler. Det fremstår heller ikke som uvanlig å bli overvåket. Trakassering og overvåking kan også ramme familiemedlemmer (Mohabat News 2021d; UN Special Rapporteurs 2020, s. 2). Konvertitter forteller dessuten at de har mistet jobb og studieplass etter løslatelse fra varetekt (Article 18 2020c, 2021n, 2022i). Ifølge Open Doors fører presset til at mange gir opp og forlater landet. Organisasjonen påpeker at dette også kan være myndighetenes intensjon, blant annet fordi kausjonen da kan inndras (Open Doors 2021a, s. 8; 2022, s. 7, 27).

Også etter endt soning legges det betydelig press på konvertitter om å avstå fra videre aktivitet. En pastor i Church of Iran-nettverket som forlot Iran i 2016, sier han fikk tre valg da han ble løslatt: taushet, emigrasjon eller «å råtne i fengsel» (Dehkordi 2021).

3.4 Domfellelser

3.4.1 Lovanvendelse i rapporteringsperioden

Det er ikke tilstrekkelig gjennomsiktighet i rapporterte saker til at vi alltid kan identifisere hvilke straffebestemmelser konvertitter er tiltalt og dømt for. Noen ganger er lovhjemlene spesifikt nevnt, andre ganger kan vi bare anta hvilke artikler som er aktuelle. Det er innenfor kategorien «handling mot nasjonal sikkerhet» at de aller fleste konvertitter blir straffeforfulgt.

- **Nasjonale sikkerhetsforbrytelser**

Iranske myndigheter definerer aktivitet i hjemmekirker som en form for politisk opposisjonsvirksomhet som truer landets islamske identitet og nasjonale sikkerhet. Straffeforfølgelse rettfærdiggjøres typisk med at dette er fiendegrupper som er tilknyttet sionisme, og som organiserer «kulter» og holder ulovlige, hemmelig møter (The High Council for Human Rights of the Islamic Republic of Iran 2021, s. 2). Konvertitter som blir straffeforfulgt, tiltales derfor vanligvis for handlinger mot nasjonal sikkerhet og/eller samarbeid med fremmede stater. Slike lovbrudd er dekket av artiklene 498-512 og 610-611 i straffeloven (IPC 1996). Opprettelse av ulovlig gruppe (artikkel 498), medlemskap i ulovlig gruppe (artikkel 499) og propaganda mot regimet (500) er de lovhjemlene som oftest går igjen (Article 18 u.å.-b). Det nye tillegget til artikkel 500, som forbyr avvikende propagandaaktiviteter, har også blitt brukt mot konvertitter (Article 18 2021c, 2022c, e).

Landinfo har konkrete opplysninger om 35 konvertitter som har blitt domfelt for brudd på nasjonale sikkerhetsbestemmelser mellom november 2019 og medio april 2022. Tallet er basert på fangelisten til Article 18 (u.å.-b).¹³ Ytterligere tre konvertitter har fått stadfestet lange fengselsstraffer avsagt i juli 2017 etter en ankeprosess som varte i over to år.¹⁴ I tillegg til de som er dømt, er det flere som risikerer domfellelse etter å ha blitt siktet eller formelt tiltalt for handlinger mot nasjonal sikkerhet. Som formidlet i innledningen (se s. 8), kan vi ikke legge til grunn at dette er det totale antallet domfellelser i perioden notatet dekker.

- **Krenkelse av islamske verdier**

Kristne konvertitter blir i noen tilfeller også tiltalt etter straffelovens artikkel 513, for å krenke islamske hellige verdier, de store profetene, de tolv shiaimane eller den hellige Fatima (Muhammeds datter). Strafferammen er 1-5 års fengsel, med mindre handlingene er å anse som blasfemi, *saab ul-nabi* (fornærmelse av profeten Muhammad). Dette er en *hadd*-forbrytelse som foreskriver dødsstraff (Article 18 et al. 2021, s. 7; IHRDC 2021, s. 8-9).¹⁵ Landinfo kjenner ikke til at konvertitter har blitt idømt dødsstraff for blasfemi.

I denne rapporteringsperioden har vi opplysninger om én domfellelse og en annen siktelse for krenkelse av islamske hellige verdier.¹⁶ Saken til personen som ble domfelt for dette – Ismaeil Maghrebinejad – er omtalt i kapittel 3.4.2 (Article 18 2020f).

- **Alkoholkonsum**

Mens lovlige kristne samfunn i Iran får utøve nattverd i tråd med tradisjonen, kan kristne konvertitter bli straffet for å drikke vin under nattverden. Konsum av alkohol er forbudt og regulert i artikkel 264 i straffeloven. Artikkel 265 foreskriver 80 piskeslag for forbrytelsen (IPC 2013). I 2020 fikk konvertittene Youhan Omid og Saheb Fadaie fullbyrdet slike straffer som var idømt i 2016

---

¹³ Søk i basen ble avsluttet i april 2022.

¹⁴ Saken omfatter egentlig fem personer, men bare tre er konvertitter: Victor Bet-Tamraz og hans kone Shamiram Issavi Khabizeh (assyrisk ektepar), Hadi Asgari, Kavian Fallah-Mohammadi og Amin Afshar-Naderi. Alle fem har flyktet fra Iran (Article 18 u.å.-b; Article 18 et al. 2021, s. 22, 31-33; Landinfo 2017b, s. 15; 2019, s. 7).

¹⁵ *Hadd*-forbrytelser er dekket av i bok 2 i den iranske straffeloven, og betegnes som brudd på Guds grenser. Både forbrytelse og avstraffelse er direkte utledet og definert av islamsk lov. Straffene er svært strenge – enten fysisk avstraffelse (pisking, amputasjon, steining) eller dødsstraff – og må iverksettes dersom alle vilkår er oppfylt. Derfor gjelder spesielle bevisskrav.

¹⁶ Siktelsen gjelder Ebrahim Firouzi, som nylig har sonet to dommer på til sammen 6 års fengsel og 2 års indre eksil i byen Rask sørøst i Iran. Firouzi ble på nytt arrestert og fengslet i februar 2021 etter å ha postet videoer om hvordan han har blitt behandlet av iranske myndigheter. For dette ble han siktet for blant annet «insulting the sacred». Siktelsen ble imidlertid trukket etter at Firouzi startet en sultestreik i fengsel. Han er nå løslatt (Article 18 u.å.-b; Article 18 et al. 2022, s. 23; Landinfo 2017b, s. 18).

(Article 18 et al. 2021, s. 28). Vi har ikke funnet eksempler på at konvertitter har blitt dømt for alkoholkonsum de siste 2-3 årene.

- **Apostasi**

Apostasi er forbudt i Iran og kan straffes med døden for en mann og livstid i fengsel for en kvinne. Forbrytelsen er ikke nevnt i den iranske straffeloven, men grunnlovens paragraf 167 foreskriver at i de tilfeller et forhold ikke er dekket av kodifisert lovgivning, skal dommeren anvende tradisjonell islamsk lov, Sharia. Formell tiltale for apostasi har kun vært reist mot konvertitter i noen få saker (se mer i Landinfo 2017b, s. 12).

Trusler om apostasitiltaler forekommer riktignok, og i denne perioden ble en person også siktet for apostasi. Siktelsen ble imidlertid trukket i etterforskningsfasen. Saken gjelder Ismaeil Maghrebinejad, som er nevnt over (Article 18 2020f). (Les mer om saken i kap. 3.4.2.)

3.4.2 De strengeste fengselsstraffene

Dette kapitlet lister de sakene Landinfo kjenner til, hvor personer har blitt idømt mellom 2 og 10 års fengsel. Ankesdomstolens stadfestelser av dommer avsagt før november 2019, er ikke inkludert. Hjemmelen for å idømme straffer på inntil 5-10 års fengsel er utvidet etter at tillegget til artikkel 500 ble implementert.

I presentasjonen av sakene har vi forsøkt å peke på årsaker til straffeforfølgelsen. Utover hva konvertittene er anklaget og tiltalt for, er det lite informasjon om hvilke aktiviteter som kan ha utløst reaksjonene. Rettspraksis viser dessuten at dommere har et stort rom for skjønn (se mer i kap. 4.2.3).

De fleste av de dømte har sittet en periode i varetekt, men det er ikke belyst i dette kapitlet.

Tre dommer på 2 til 10 års fengsel for ledelse av hjemmekirker

I tre av sakene er til sammen seks personer dømt for å ha opprettet og/eller organisert hjemmekirker – altså for brudd på artikkel 498 i straffeloven. Artikkelen foreskriver 2 til 10 års fengsel for enhver som etablerer en gruppe som har til hensikt å forstyrre eller skade Irans sikkerhet (IPC 1996). I en av sakene er konvertittene dessuten anklaget for å ha forbindelser med misjonerende grupper i Irans naboland. Dette er et skjerpene moment i konvertittsaker. Alvoret i akkurat den saken ble understreket av en rekordhøy kausjonssum:

- Fire personer fra Teheran ble i oktober 2020 dømt til 10 og 5 års fengsel: **Mehdi Akbari**, **Fatemeh Sharifi** og **Simin Soheilinia** fikk 10 år, mens **Mehdi Roohparvar** fikk 5 år. De ble alle dømt for «acting against national security» og «forming an illegal evangelical Christian group».

Kausjonssummen ble høynet fra 40 000 til 220 000 USD under rettssaken i juni 2020. Dommeren i saken, Mohammad Moghiseh, skal ha uttalt at den opprinnelige kausjonen innebar at konvertittene var «free to roam about the streets». Moghiseh går under kallenavnet «judge of death» på grunn av sin strenge behandling av samvittighetsfanger (Article 18 u.å.-b; Article 18 et al. 2021, s. 23-24; Open Doors 2021b).

Personene ble anklaget for å ha utstrakte forbindelser med misjonerende grupper, også med evangelikale grupper i Russland, Georgia, Tyrkia og Armenia. Dommeren ville angivelig ikke lytte til forsvaret og siterte kun rapporten fra Etterrettingsministeriet (Article 18 et al. 2021, s. 23-24). Landinfo har ikke funnet informasjon om at de fire har vært arrestert eller straffeforfulgt tidligere.

- Ekteparet **Sara Ahmadi** og **Homayoun Zhaveh** ble dømt til henholdsvis 8 og 2 års fengsel av en ankedomstol i desember 2020. Ahmadi ble først idømt til sammen 11 års fengsel; 8 år for «organisation of an illegal group (house-church)», og 3 år for «membership of a house-church». Zhaveh fikk 2 års fengsel for «membership of the church». Begge ble også idømt 2 års utreiseforbud, 2 års forbud mot medlemskap i sosial eller politisk gruppe og 6 måneders samfunnstjeneste ved et senter for psykisk utviklingshemmede. Etter ankebehandlingen ble Ahmadis 3-årige fengselsstraff opphevet, mens de andre dommene ble stående. Saken ble også anket til Høyesterett, som avviste den (Article 18 2021I, u.å.-b; HRANA 2021b).

Basert på dommen synes Ahmadi å ha hatt en ledende rolle i en hjemmekirke, mens ektemannen, som lider av Parkinson, kun er dømt for medlemskap. Ekteparet ble arrestert sammen med flere andre kristne familier under et ferieopphold ved Kaspiahavet i juli 2019. Det var kun disse to som ble varetekstfengslet, mens de andre ble avhørt (Article 18 2021I). Landinfo har ikke funnet opplysninger om tidligere arrestasjoner, domfellelser eller kontakt med misjonerende grupper i utlandet.

- **Fariba Dalir** fra Teheran ble dømt til 2 års fengsel i desember 2021 for «acting against national security by establishing and leading an Evangelical Christian church». Hun ble domfelt sammen med ektemannen Soroush Mohammadi Fallah og tre andre ikke-navngitte personer, som fikk mildere straffer (se kap. 3.4.3). Dalir ble opprinnelig dømt til 5 års fengsel, fordi dommeren antok at hun var tidligere domfelt. Straffeutmålingen ble redusert da det ble klart at det ikke stemte. Saken ble ikke rapportert før Dalir begynte soningen i Evin fengsel i april 2022 (Article 18 2022d; MEC 2022).

Utover at Dalir er dømt for å ha ledet en hjemmekirke, har vi ingen andre opplysninger om hennes aktivitetsprofil. En representant for MEC opplyser til Landinfo (e-post april 2022) at en av de domfelte ble anklaget for å ha lært seg hebraisk, hvilket ikke var sant. Representanten mener dette er et åpenbart forsøk på å etablere en forbindelse til Israel/sionisme.

Fire medlemmer av Church of Iran dømt til inntil 5 års fengsel

I en av de sju sakene gir tiltalepunktene kun vag informasjon om påstått aktivitet, nemlig medlemskap i hjemmekirke og spredning av kristen sionisme. De dømte er imidlertid del av Church of Iran i Rasht, et nettverk som har vært spesielt utsatt for myndighetsreaksjoner (Article 18 2022c). Nettverket ble anslått å ha 4000 medlemmer i 2016, og er representert i mange byer – blant annet i Rasht, Enzeli, Karaj, Teheran, Isfahan og Shiraz. Det amerikanske kirkesamfunnet Present Truth Ministries, som driver misjonsvirksomhet i Tyrkia og Midtøsten, støtter nettverket. Church of Iran er inspirert av den amerikanske pinsevennen William Branham (1909-1965), og tror ikke på treenigheten (Church in Chains 2022; Landinfo 2017a, s. 12; Present Truth Ministries 2015, u.å.). Iranske myndigheter betegner nettverket som «the deviationist Branhamist cult» (The High Council for Human Rights of the Islamic Republic of Iran 2021, s. 6).

Denne konkrete saken gjelder fire personer (ett ektepar) som ble dømt til 2, 4 og 5 års fengsel i august 2020: **Saeede (Kathrin) Sajadpour** og **Sakine (Mehri) Behjati** fikk 2 år, **Hadi (Moslem) Rahimi** fikk 4 år og **Ramin Hassanpour** fikk 5 år. Dommen ble opprettholdt av en ankeinstans i september 2020. Samtlige var tiltalt for «acting against national security by attending house-churches and spreading Zionist Christianity» (Article 18 u.å.-b). Det fremgår ikke av kildematerialet hva som er årsaken til at de fire fikk ulik straff.

Saken er nevnt i et brev seks av FNs spesialrapportører sendte til iranske myndigheter i november 2020 (UN Special Rapporteurs 2020, s. 4). Her ber de myndighetene gjøre rede for de faktiske og juridiske årsakene til straffeforfølgelsen av 24 navngitte kristne, hvorav åtte er domfelt i denne perioden. I tilsvaret forsvarer myndighetene straffeforfølgelsen med at personene hadde «kommunisert med evangelikal sionisme med sikte på fiendskap og konfrontasjon med det islamske etablissementet». Videre påstås det at personene hadde drevet med «undergravende handlinger gjennom organiserte kulter og ulovlige, hemmelige møter, hvor iranske borgere bedras og utnyttes, spesielt barn». Om akkurat disse fire personene skriver myndighetene at de var medlemmer av en ulovlig enhet som pleide å holde ukentlige, hemmelige møter uten tillatelse (The High Council for Human Rights of the Islamic Republic of Iran 2021, s. 2, 10-11).

To grupper dømt for brudd på de nye tilleggene i straffeloven

I alt seks personer fordelt på to grupper, er dømt for avvikende propaganda i tråd med tilleggset til artikkel 500. Samtlige er medlemmer av Church of Iran:

- **Amin Khaki, Milad Goudarzi** og **Alireza Nourmohammadi** ble hver idømt 5 års fengsel og en bot på ca. 1800 USD i juni 2021 for «propaganda that educates in a deviant way contrary to the holy religion of Islam» og for «sectarian activities». Om lag to måneder senere reduserte en ankeinstans straffen til 3 års fengsel og ingen bøter (Article 18 2021c).

De tre mennene tilhører Church of Iran-miljøet i Fardis, vest for Teheran (CSW 2021c). Alle tre har tidligere sonet dommer for propaganda mot staten (Article 18 2019c, 2021b), og Amin Khaki har vært domfelt tre ganger (Landinfo 2017b, s. 19; 2019, s. 25). En kilde betegnet i 2019 disse mennene som hjemmekirkeledere (Worthy News 2019), og Khaki er også omtalt som pastor (CSW 2021a).

Mennene var del av en gruppe på tolv personer som ble innkalt til avhør tidlig i 2021, etter at etterretningsoffiserer hadde gjennomført razziaer i hjemmene deres et par måneder tidligere (Article 18 et al. 2021, s. 25). Under avhørene ble samtlige presset til å signere en erklæring om ikke å ha kontakt med hverandre, verken fysisk eller på nett.¹⁷ Da konvertittene forsøkte å motsette seg presset, skal de ha blitt truet med lange fengselsstraffer og blitt fortalt at det ville vært bedre for dem om de forlot landet (Article 18 2021b, j). I mai 2021 ble så Khaki, Goudarzi og Nourmohammadi tiltalt. Landinfo kjenner ikke til at de ni andre har blitt tiltalt.

- **Ahmad Sarparast, Morteza Mashoodkari og Ayoob Poor-Rezazadeh** ble i april 2022 idømt 5 års fengsel og en bot på ca. 7500 USD for «engaging in propaganda and education of deviant beliefs contrary to the holy Sharia» og «connections with foreign leaders». Dommen er anket (Article 18 2022c).

De tre mennene er medlemmer av Church of Iran i Rasht, og som dommen stadfester, var de anklaget for å ha forbindelser med utenlandske grupper. Detaljene rundt disse anklagene er ikke kjent, men i et twitter-innlegg hevder advokaten at mennene ble urettmessig dømt for at noen andre hadde latt seg intervjuet av nettavisen Iran International om saken. Advokaten hevder videre at klientene utelukkende ble dømt på grunnlag av påstander fra Revolusjonsgarden, og at deres eneste «forbrytelse» hadde vært å møtes til kristen bønn og tilbedelse (Article 18 2022c; HRANA 2022).

Påtalemyndigheten har beskrevet de tre mennene som satantilbedere, som blant annet tror på jødernes tilbakevending til sitt lovede land, og jødernes overlegenhet over andre. Dette ble hevdet å være bevis for at de jobbet for fremmede makter. Påstandene er ifølge Mansour Borji et åpenbart forsøk på å sverte gruppen og svekke allmennhetens sympati for dem (Article 18 2022e).

Medlem av den anglikanske kirken dømt til 3 års fengsel

Det siste tilfellet av lengre fengselsstraff gjelder 65 år gamle **Ismaeil Maghrebinejad**, som er medlem av den anglikanske kirken i Shiraz, og som konverterte på 1980-tallet. Maghrebinejad skal regelmessig ha blitt plaget av sikkerhetspolitiet og også blitt utsatt for drapsforsøk ti år etter at han konverterte (Article 18 2019b). Den anglikanske kirken i Shiraz er en av tre anglikanske

---

¹⁷ Som nevnt i kapittel 2.2., er dette det første kjente eksempel på at konvertitter har måttet love å ikke ha kontakt med andre kristne på internett.

kirker som fortsatt er åpne i Iran.¹⁸ Disse kirkene og deres medlemmer er strengt overvåket av myndighetene (Landinfo 2017a, s. 10), og handlingsrommet deres er svært begrenset.

Maghrebinejad ble siktet for fire lovbrudd etter at han ble arrestert i januar 2019: «propaganda against the state», «apostasy», «insulting Islamic sacred beliefs in the cyberspace» og «membership of a group hostile to the regime». Siktelsen om apostasi ble senere henlagt, men han ble idømt 5 års fengsel for de tre andre tiltalene i to ulike domstoler. Tiltalen om fornærmelse av islamske verdier skyldtes at han hadde reagert med en smiley-emoji på en SMS som gjorde narr av prestestyret. At han i det hele tatt ble tiltalt for dette, må ifølge Mansour Borji i Article 18 forstås på bakgrunn av konverteringen og de andre tiltalene, ettersom «dette er noe de fleste iranere gjør på daglig basis» uten strafferettslige konsekvenser. Under ankebehandlingen i juli 2020 ble denne dommen på 2 års fengsel opphevet, mens de to andre på til sammen 3 års fengsel ble opprettholdt (Article 18 2020f).

Dommen for propaganda mot regimet var basert på en påstand om at Maghrebinejad hadde opprettet en Telegram-kanal der han fremmet evangelikal kristendom. Advokaten hans hevder imidlertid at han bare hadde mottatt en melding fra en kristen satellittkanal uten å videresende den. I kjennelsen refererte dommeren til Maghrebinejads «innrømmelse» av skyld for å ha erkjent å ha mottatt denne meldingen (Article 18 2020f). Det har også blitt spekulert i hvorvidt straffeforfølgelsen har sammenheng med datterens og svigersønnens aktiviteter i USA. De fikk flyktningstatus der i 2017 og driver internettopplæring av kristne i Iran. Svigersønnens foreldre skal ha blitt trakassert av etterretningsmyndighetene som følge av dette (Article 18 2019a).¹⁹

3.4.3 Straffer på inntil 1 års fengsel

Landinfo har informasjon om fjorten kristne konvertitter som har blitt idømt fengselsstraffer på inntil 1 års fengsel i perioden dette notatet dekker. Noen er del av en større gruppe, mens andre er arrestert og domfelt alene (basert på Article 18 u.å.-b). Ytterligere tre personer har blitt idømt andre straffereaksjoner (se kap. 3.4.4).

Mange er dømt for propaganda mot regimet

Ti av de fjorten skal være dømt for propaganda mot regimet, i henhold til artikkel 500 i straffeloven (ikke det nye tillegget). I de fleste sakene er det lagt til påstand

---

¹⁸ De to andre ligger i Teheran og Isfahan. Dette er de eneste «konvertittkirkene» som fortsatt holder åpent (Landinfo 2017a, s. 10).

¹⁹ Maghrebinejad er nevnt i brevet fra FNs spesialrapportør til iranske myndigheter (UN Special Rapporteurs 2020, s. 4). Utover den generelle påstanden om alle de navngitte i brevet (gjengitt på s. 25), gir ikke tilsvaret en forklaring på straffeforfølgelsen av Maghrebinejad (The High Council for Human Rights of the Islamic Republic of Iran 2021, s. 2, 5)

om «promotering av kristendommen» (Article 18 u.å.-b). Tiltalen om propaganda mot regimet brukes typisk overfor konvertitter som evangeliserer eller som distribuerer bibler eller annen kristen informasjon. Likeledes kan de som bistår media eller kilder i utlandet, bli tiltalt for brudd på denne bestemmelsen. Det opplyser en representant for MEC til Landinfo (e-post april 2022). Han understreker imidlertid at artikkel 500 ikke bare brukes i slike tilfeller, og at ordlyden i tillegget fra februar 2021 åpner for ulike tolkninger: «Even an informal prayer gathering is criminalised through this article». Det er også viktig å være klar over at det som blir definert som evangelisering i en iransk kontekst, ikke nødvendigvis er aktiv misjonering slik det vanligvis forstås (se mer i kap. 4.2.2).

Landinfo har lite informasjon om hvilke konkrete handlinger som ligger bak anklagene om promotering av kristendommen. Det sakene har til felles, er at det er konfiskert kristent materiale, datamaskiner og personlige eiendeler hjemme hos hver enkelt (Article 18 u.å.-b), noe som er svært vanlig i konvertittsaker. I en av sakene gis det noe mer informasjon om hvordan påtalemyndigheten vurderer betydningen av beslaglagt kristent materiell:

- En gruppe på sju personer i Bushehr ble i juni 2020 domfelt for propaganda mot regimet. De fire som fikk fengselsstraffer, er brødrene **Sasan** og **Sam Khosravi** (begge 1 år), **Habib Heydari** (1 år) og **Pooriya Peyma** (90 dager).²⁰ Innledningsvis var alle også siktet for «gathering and colluding to commit crimes against the state» (straffelovens artikkel 610) og «membership of an illegal organisation» (straffelovens artikkel 499). Disse siktelsene ble senere trukket, men konvertittene skal ha blitt fortalt at propaganda-siktelsen var gyldig fordi de hadde oppbevart kristen litteratur og andre kristne gjenstander. Dette ble hevdet å være bevis på at de hadde evangelisert. Dommeren nevnte litteratur som «Hvem er Jesus?» og «Bli kjent med Bibelen» (Article 18 2020b).²¹

I en av de andre sakene er det flere momenter som kan belyse hvorfor myndighetene gikk til aksjon:

- Under den koordinerte operasjonen i Teheran, Karaj og Malayer i juni/juli 2020 (se kap. 3.1.2), skal minst 17 ha blitt arrestert og 35 avhørt (Article 18 2020a). Fire av de arresterte har i ettertid blitt dømt til 10 måneders fengsel for propaganda mot regimet gjennom promotering av kristendommen: **Farhad Mohebbi**, **Arash R.**, **Alireza M.** og **Reza N.**²²

---

²⁰ Sam og Sashan Khosravi, som er brødre, ble også idømt 2 års indre eksil og arbeidsrestriksjoner (Article 18 u.å.-b).

²¹ Khosravi-brødrene, Heydari og Peyma er nevnt i brevet fra FNs spesialrapportører til iranske myndigheter (UN Special Rapporteurs 2020, s. 4). I tilsvaret, datert januar 2021, hevder myndighetene de tre er siktet/tiltalt for medlemskap i ulovlig gruppe, og gjengir altså ikke den seneste utviklingen i saken (The High Council for Human Rights of the Islamic Republic of Iran 2021, s. 10).

²² Personene er ikke oppført med fullt navn i Article 18s database.

Ytterligere fem er formelt tiltalt (Article 18 u.å.-b).²³ De andre er tilsynelatende løslatt uten strafferettslige konsekvenser.

Gruppens størrelse og forgreninger i tre byer kan tyde på at dette var et miljø i vekst. I hjemmekirken i Yaftabad (Teheran), som ble rammet først, var det 30 medlemmer til stede kvelden myndighetene gikk til aksjon, og flere av dem skal ha vært nye troende. Så mange personer kan ikke møtes uten at det tiltrekker seg oppmerksomhet, ifølge en representant for MEC (e-post april 2022). Representanten antar videre at myndighetene valgte å arrestere de som ble sett på som organisatorer, mens de andre som var til stede, ble utsatt for trakassering. Denne analysen virker sannsynlig, gitt at gruppen skal ha vært infiltrert, og at Revolusjonsgarden hadde arrestordre på flere. At det var nye troende til stede på møtet, styrker også teorien om at dette var et miljø i vekst. (se omtale av saken i Article 18 2020a).

De to siste som er dømt for propaganda mot regimet, ble begge arrestert alene (Article 18 2021e, u.å.-b):

- **Hamed Ashoori** fra Fardis ble dømt til 10 måneders fengsel i april 2021. Mens han satt i varetekt, skal han ha stått imot press om å bli informant, noe han angivelig ble tilbudt høy månedslønn for. Etter at han ble løslatt mot kausjon, skal han og et familiemedlem ha blitt tvunget til å delta i omskoleringsseksjoner med en islamsk geistlig. Det var først da han trakk seg fra dette opplegget at rettsprosessen mot ham startet. Ashoori ble løslatt fra fengsel etter ca. fire måneder for å fullføre soningen hjemme (Article 18 u.å.-b; Article 18 et al. 2022, s. 14).

Det er ikke presisert hva som kan ha vært årsaken til at Ashoori ble arrestert, men gitt tilbudet om å opptre som informant, kan vi anta at han tilhørte et miljø myndighetene ønsket å kartlegge.

- **Reza Zaemi** fra Karaj ble dømt til 18 måneders fengsel og 2 års utreiseforbud i januar 2021. Straffen ble imidlertid redusert til 9 måneder etter ankebehandling i april samme år. Han begynte å sone straffen i juni 2021, men ble løslatt i august for å gjennomføre resten av soningen med elektronisk fotlenke. Saken ble ikke gjort offentlig kjent før anken var ferdig behandlet (Article 18 2021e; HRANA 2021a).

Landinfo har ingen konkrete opplysninger om hva som er bakgrunnen for Zaemis arrestasjon og domfellelse.

Fire personer er kun dømt for medlemskap i hjemmekirke

De fire siste som har fått mildere fengselsdommer, er kun dømt for medlemskap i en hjemmekirke. **Soroush Mohammadi Fallah** og tre ikke-navngitte personer ble

---

²³ De fem er Joseph Shahbazian (armensk pastor), Salar Eshraghi Moghadam, Somayeh (Sonya) Sadegh, Maryam Khajavi og Mina Khajavi (Article 18 et al. 2021, s. 24-25; 2022, s. 10).

domfelt i desember 2021 etter å ha blitt arrestert av Revolusjonsgarden i juli samme år (saken er omtalt i kap. 2.3). Det er svært lite informasjon om disse personene, men de ble dømt sammen med Fariba Dalir, som fikk 2 års fengsel for ledelse av samme hjemmekirke (se kap. 3.4.2). Straffeutmålingen på 10 måneders fengsel ble omgjort til bøter på ca. 250 USD fordi alle hadde tilbragt lang tid i varetekt (Article 18 2022d, u.å.-b).

3.4.4 Andre straffereaksjoner

Kristne konvertitter har også blitt idømt andre straffereaksjoner i perioden – slik som indre eksil, bøter, samfunnstjeneste, restriksjoner mot å arbeide i bestemte sektorer, forbud mot medlemskap i politisk eller sosial gruppe og utreiseforbud. Disse straffereaksjonene er gitt enten i tillegg til eller i stedet for fengselsstraff (Article 18 u.å.-b).

Indre eksil kan idømmes både som primærstraff og som tillegg til fengselsstraff. Soningsvilkårene er i utgangspunktet like for alle, med mindre dommen spesifiserer tilleggsbegrensinger. Straffen skal sones i et avsidesliggende, underutviklet område langt fra den domfeltes hjemsted (CHRI 2021). Konvertitten Ebrahim Firouzi sonet nylig en slik straff i byen Rask i Sistan og Baluchistan-provinsen. I intervju med Article 18 (2021f) har han fortalt om standard soningsvilkår: Han måtte melde seg for politiet én gang i døgnet, søke om tillatelse til å forlate området, men kunne ellers leve som andre innbyggere i byen. Han måtte også skaffe seg leilighet og dekke levekostnader selv (Article 18 2021f).

Ektepar fradømt retten til å være adoptivforeldre

I juli 2020 ble ekteparet **Sam Khosravi** og **Maryam Falahi** fra Bushehr fratatt omsorgen for adoptivdatteren Lydia. Rettskjennelsen kom etter at paret ble domfelt for propaganda mot regimet i juni 2020.²⁴ Ettersom barnet var født av muslimske foreldre, mente dommeren at foreldreretten ikke kun gis til ikke-muslimer. Han erkjente at Lydia trolig ville bli plassert i en statlig omsorgsinstitusjon. Beslutningen ble opprettholdt av en ankedomstol i september 2020, selv om den var i strid med en fatwa fra to ayatollaer som mente adopsjonen var i overensstemmelse med islamsk lov. Saken er anket til Høyesterett (Article 18 2020d, u.å.-b; IHRDC 2021, s. 27).²⁵

---

²⁴ Ekteparet er blant de sju personene i Bushehr som ble domfelt i juni 2020. Mens Sam Khosravi ble idømt 1 års fengsel, 2 års indre eksil og arbeidsrestriksjoner, fikk Maryam Falahi en bot på ca. 400 USD og et livstidsforbud mot å jobbe i offentlige institusjoner (Article 18 u.å.-b).

²⁵ Uttrykket «adopsjon» brukes ikke i iransk lovgivning. I stedet brukes begrepet «kafalah», som er en mellomting mellom en fosterhjemsordning og adopsjon. Kafalah innebærer at så lenge foreldrene til et barn er kjent, så opprettholdes visse juridiske bånd mellom barn og biologiske foreldre/familie. For eksempel beholder barn arverettigheter fra biologiske foreldre uansett

3.5 Frikjennelser og henleggelses

3.5.1 Frikjennelser i den regulære ankesdomstolen

En sjelden gang har den regulære ankesdomstolen opphevet kjennelser fra førsteinstans i saker mot kristne konvertitter. Dette skjedde med to konvertitter i Karaj i november 2020. **Aziz (Andreas) Majidzadeh** og en ikke navngitt person ble dømt til henholdsvis 4 og 6 års fengsel i juli 2020 for «acting against national security through formation and membership of illegal house-churches». De ble også dømt til 3 måneders samfunnsstraff på aldershjem, 2 års utreiseforbud og 2 års forbud mot medlemskap i politisk eller sosial gruppe. I november 2020 ble de imidlertid frifunnet av en ankesdomstol. Dommeren besluttet at det ikke var tilstrekkelig bevist at det å lede en hjemmekirke utgjorde handlinger mot nasjonal sikkerhet (Article 18 2020e).

Som formidlet i kapittel 2.4, førte en annen lang ankeprosess til frifinnelse i februar 2022. Saken gjaldt ni konvertitter som riktignok allerede hadde sonet halvparten av straffen på 5 års fengsel da de ble frikjent. Også i dette tilfellet mente dommerne det var mangelfulle bevis for at konvertittene hadde handlet mot nasjonal sikkerhet (Article 18 2021i, 2022a).

Det er vanligere at en ankeprosess fører til redusert straffeutmåling (Article 18 et al. 2021, s. 11), noe det også er eksempler på i denne rapporteringsperioden (Article 18 2021c; HRANA 2021a). Kristne organisasjoner viser til at ankesdomstolene «showed some leniency» i 2021 (Article 18 et al. 2022, s. 3).

3.5.2 Sak mot åtte konvertitter i Kuzestan ble henlagt

I november 2021 avgjorde påtalemyndighetene i Dezful (Kuzestan) at det ikke var grunnlag for å reise tiltale mot åtte konvertitter for propaganda mot regimet. Disse personene hadde blitt arrestert av Revolusjonsgarden i april 2021 og løslatt etter to dager. Fire av dem ble så siktet i august 2021, mens det er uklart når de fire andre ble siktet. I avgjørelsen poengterte påtalemyndighetene at personene hadde endret religion, men at de, ifølge dem selv, ikke hadde utført noen propagandavirksomhet mot regimet. Det ble dessuten påpekt at selv om apostasi er forbudt under Sharia, er det ikke et lovbrudd i henhold til iransk kodifisert straffelov (se omtale av saken i kap. 2.3) (Article 18 et al. 2022, s. 2, 9; Mohabat News 2021b, c, e).

---

omsorgs- og vergestatus, mens de ikke arver sine adoptivforeldre (Farhangazad 2017, s. 51). Tidligere gjaldt denne formen for omsorgsovertakelse bare foreldreløse barn og ektepar som ikke hadde egne barn. En ny lov fra 2015 utvidet imidlertid mulighetene for omsorgsovertakelse (Financial Tribune 2017).

4 Sammenfatning

4.1 Hvem sikter myndighetene seg inn mot?

Ulike kilder har tidligere formidlet til Landinfo at myndighetene prioriterer å slå ned på konvertitter som leder, organiserer eller er vertskap for hjemmekirker, og/eller som misjonerer, lærer opp og distribuerer informasjon om kristendommen til muslimer (Landinfo 2017a, s. 24-25). Dette er aktivitet som på en eller annen måte bidrar til at kristendommen spres seg i Iran, noe myndighetene forsøker å hindre. Det er et allment inntrykk at hjemmekirkebevegelsen vokser som følge av målrettet misjonsvirksomhet fra kristne organisasjoner i utlandet (Landinfo 2017a, s. 17-18). Det å ha kontakt med slike miljøer, oppfattes derfor som en sikkerhetstrussel (Open Doors 2022, s. 32).

Gjennomgang av domfellelser i tidligere år har delvis underbygget dette mønsteret, selv om det har vært lite informasjon om aktivitetsprofilen til flere av de straffeforfølgte. Mange av dem som har fått de lengste fengselsstraffene de senere årene, har vært arrestert eller domfelt for religiøs aktivitet tidligere (Landinfo 2017b, s. 20-22; 2019, s. 10-11).

Det skriftlige kildematerialet som dekker hendelser i denne perioden, analyserer i liten grad myndighetenes taktikk på et overordnet nivå. Landinfo har derfor spurt kristne organisasjoner som kjenner sakene, om det tidligere rapporterte mønsteret fortsatt gjør seg gjeldende. Representanten for Elam Ministries (e-post mai 2022) svarer bekreftende på det, samtidig som han hevder at flere nå blir arrestert og/eller trakassert (se kap. 3.1).

Representanten for MEC (e-post april 2022) beskriver et noe endret landskap i hjemmekirkebevegelsen, og påpeker at det ikke lenger er like opplagt for myndighetene hvem de skal sikte seg inn mot for å stanse veksten i bevegelsen. Mange av nøkkellederne som bistod en lange rekke hjemmekirker og oppmuntret dem til å vokse og etablere nye menigheter, har ifølge ham blitt «eliminert» som følge av myndighetenes aksjoner de siste ti årene. Dermed har hjemmekirkene blitt mer selvstendige enheter, og lederne mindre offensive:

From around 2012 until now the Iranian security agencies (intelligence and the Revolutionary Guard) have focused on identifying and dealing with (arresting, charging with criminal activity, or forcing to flee the country) these key leaders. To a considerable extent the very active church leaders with connections to many house churches have been eliminated in this way – they have usually served a prison sentence or been threatened with a long prison sentence and have had to leave Iran. This has resulted in the numerous house churches becoming more independent and - from the point of view of the authorities - who they should target to limit the growth of the

house churches has become less obvious. There are not many left who can be considered “leaders” in the same way as before.

Ifølge MECs representant konsentrerer myndighetene seg om enkeltpersoner de blir gjort oppmerksomme på gjennom ulike metoder, slik som avhør etter arrestasjon, ulike former for digital overvåking og bruk av informanter. Representanten poengterer at overvåkingen av kristne satellittkanaler er betydelig, og at sikkerhetsapparatet prøver å komme i kontakt med personer som ringer eller skriver e-post til disse kanalene. Han opplyser at slike «persons of interest» vil bli overvåket, og at myndighetene vil forsøke å samle bevis slik at de kan straffeforfølge dem (representant for MEC, e-post april 2022).

I forlengelse av dette spurte Landinfo representanten om han kjente til konkrete eksempler der lavprofilerte, «vanlige» medlemmer har blitt straffeforfulgt. Han viste da til praksisen ved razziaer mot hjemmekirker, hvor alle tilstedeværende blir bedt om å signere en erklæring om ikke å møte hverandre, snakke om troen eller eie en bibel. Selv om mange innretter seg, er navnene deres fortsatt registrert, og de kan bli overvåket etter en slik hendelse. De som nekter å signere, risikerer straffeforfølgelse, ifølge representanten (e-post april 2022).

MEC har tidligere opplyst til en dansk delegasjon (DIS & DRC 2018, s. 31) at vanlige medlemmer risikerer å bli kalt inn til regelmessige avhør og å bli overvåket konstant. Myndighetene kan ikke arrestere alle, men de kan sikte seg inn mot de som har et nettverk eller lever som en kristen, ifølge MEC. I den samme rapporten opplyser en anonym kilde at hensikten med noen arrestasjoner er å skaffe informanter (DIS & DRC 2018, s. 25). En konvertitts antatte kontaktnett og potensielle sårbarhet for press vil trolig avgjøre hvor utsatt man er for det.

Open Doors (2021a, s. 6) stadfester på sin side at iranske myndigheter forsøker å overvåke all kristen aktivitet, og at mange av de arresterte er aktive innenfor et kristent samfunn. Myndighetenes definisjon av hva det vil si å være aktiv, er ifølge Open Doors å organisere eller delta i hjemmekirker (selv om de kun består av 4-5 personer), eller å påta seg bestemte roller/ansvarsoppgaver – for eksempel å lære opp kvinner og barn. Open Doors skiller ikke mellom arrestasjon og videre straffeforfølgelse i denne rapporten.

I en rapport fra 2020 skriver australske myndigheter (DFAT 2020, s. 33) at deres kilder i Iran kjenner til at «vanlige menighetsmedlemmer» har blitt straffeforfulgt. Kildene påpeker samtidig at dette er uvanlig, og at de fleste blir løslatt kort tid etter arrestasjon. DFAT oppgir ikke hvem deres lokale kilder er. De definerer heller ikke hva de legger i å være et vanlig medlem av en hjemmekirke.

4.2 Hva er rapportert om de straffeforfølgte i denne perioden?

I likhet med tidligere år har vi flest opplysninger om domfelte personer – og spesielt de som har fått de strengeste straffene på mellom 2 og 10 års fengsel, i alt 18 personer. Aktivitetene som avtegner seg, er basert på anklagepunkter, tiltaler og enkelte andre opplysninger:

- Ledelse av hjemmekirker: Seks er dømt for å ha opprettet og organisert hjemmekirker, og ytterligere tre er omtalt som ledere, men ikke tiltalt for det.
- Kontakt med misjonerende miljøer i utlandet: Åtte personer er anklaget for slike forbindelser, og tre av dem er også spesifikt dømt for det.
- Gjentakende handlinger: Tre personer er tidligere dømt for kristne handlinger.
- Medlemskap i utsatte nettverk med forbindelser til misjonsorganisasjoner i naboland: Ti personer er medlemmer av Church of Iran.
- Medlemskap i lovlig kirkesamfunn som er strengt overvåket: Én person er medlem av den anglikanske kirken.

De fleste av de domfelte har flere av disse profilene. Én av dem er imidlertid kun dømt for medlemskap i en hjemmekirke som hans kone skal ha opprettet (Homayoun Zhavah, se s. 24).

Blant de 17 som er idømt kortere fengselsstraffer og andre straffereaksjoner, er det også fire som kun er dømt for medlemskap i en hjemmekirke. Identiteten til tre av dem er ukjent, mens den fjerde er ektemannen til en kvinne som er dømt for å lede den aktuelle hjemmekirken. De øvrige tretten er alle dømt for propaganda mot regimet gjennom å fremme kristendommen. I en av disse sakene, som omfatter sju personer, vet vi at beslaglagt kristent materiell er brukt som bevis for misjonering. I de andre tilfellene fremkommer det ikke hva som ligger bak tiltalen. Fire domfelte tilhører imidlertid et større miljø i Teheran, Karaj og Malyar som ble utsatt for en koordinert aksjon sommeren 2020. Representanten for MEC antar at disse personene er blant dem som har hatt de mest sentrale rollene i miljøet. De to siste domfelte har vi svært få opplysninger om, men en av dem kan ha vært utsatt på grunn av sitt kontaktnett, ettersom myndighetene forsøkte å rekruttere ham som informant.

4.2.1 Mønsteret ved aksjoner mot større grupper

Flere av aksjonene i perioden følger et tidligere rapportert mønster ved arrestasjon/innkalling av større grupper, hvor en del blir løslatt/sluppet etter kort tid uten strafferettslige konsekvenser. I tillegg til den koordinerte aksjonen i Teheran, Malayer og Karaj i 2020, som er nevnt flere ganger i notatet, kan vi trekke frem disse sakene:

- Ekteparet Sara Ahmadi og Homayoun Zhavah, som ble arrestert sammen med flere andre kristne familier i juli 2019, var de eneste som ble varetektsfengslet og videre straffeforfulgt (se s. 24).
- Under aksjonen mot et konvertittmiljø i Dezful i Kuzestan i april 2020, ble 10 av de 18 som var innkalt til avhør, sluppet mot skriftlige løfter (IranWire 2021 - se også s. 12).
- Etter den koordinerte aksjonen mot et Church of Iran-miljø i Fardis i november 2020, har tre personer blitt tiltalt etter at tolv familier ble utsatt for razziaer og avhør (se s. 25-26).

Samtidig finnes det eksempler hvor mer eller mindre alle i en relativt stor gruppe har blitt varetektsfengslet, tiltalt og dømt. De sju konvertittene fra Bushehr ble alle domfelt for propaganda mot regimet. De satt også like lenge i varetekt. Ulik straffeutmåling antyder likevel at myndighetene mener de har hatt forskjellige roller (se s. 28) (Article 18 2020b). Gruppen på seks personer som ble arrestert av Revolusjonsgarden i Teheran i juli 2021, ble alle varetektsfengslet og hardt presset. Fem av dem er også domfelt, mens jenta på 17 år ble løslatt etter ti dager uten siktelse (se s. 24 og 29) (Article 18 2022d; MEC 2022). Landinfo kjenner ikke til om dette var samtlige medlemmer av gruppen. De ble ikke arrestert i forbindelse med en hjemmekirkesamling.

4.2.2 Terskelen for anklager om evangelisering er lav

Hva som kan bli oppfattet som evangelisering og forsøk på å omvende muslimer, er et viktig spørsmål. Det er åpenbart en risiko å oppbevare persiskspråklige bibler og annen kristen litteratur, spesielt i store mengder, ettersom det indikerer distribusjon til iranere med muslimsk bakgrunn. Deling av kristne meldinger på sosiale media kan også bli tolket som evangelisering, særlig hvis budskapet er formidlet på persisk (Open Doors 2022, s. 32). Videre kan det å snakke om kristendommen til andre bli oppfattet som forsøk på misjonering og øke risikoen for å komme i myndighetenes søkelys (Article 18, som gjengitt i UK Home Office 2020, s. 27-28). Dersom man inviterer nye interesserte til et hjemmekirkemøte, vil risikoen for reaksjoner trolig være enda større.

Representanten for MEC opplyser til Landinfo at evangeliseringen som foregår innad i Iran, vanligvis er veldig uformell og avhengig av den enkeltes personlighet. Han nevner aktiviteter som religiøse diskusjoner med familie og kolleger, og bønn for de som er syke eller opplever andre kriser – for eksempel narkomane. Slike aktiviteter kan bli ansett som evangelisering. Mer organiserte kampanjer med distribusjon av kristen litteratur forekommer også. Dette er imidlertid risikabelt og skjer ikke ofte, ifølge representanten (e-post april 2022).

4.2.3 Rettspraksis er uforutsigbar

Med forbehold om manglende gjennomsiktighet i rapporterte saker, kan det se ut til at tilsynelatende lik aktivitet kan gi ulikt utfall i straffeprosessen. Det tyder på at påtalemyndigheter og dommere har et stort rom for skjønn. De vage straffebestemmelsene som brukes mot konvertitter, åpner for variasjon i grunnlaget for tiltalene. Enkelte dommere er dessuten kjent for å være spesielt strenge mot konvertitter og andre samvittighetsfanger. Dommeren som står bak den strengeste straffen i denne perioden, Mohammad Moghiseh ved revolusjonsdomstolens 28. avdeling i Teheran, tilhører den kategorien (Open Doors 2021b).

Landinfo har tidligere omtalt en annen dommer ved revolusjonsdomstolens avdelinger i Teheran som har underskrevet flere strenge dommer mot konvertitter; Mashallah Ahmadzadeh (Landinfo 2017b, s. 24). En av hans dommer for organisering og opprettelse av hjemmekirker fra juli 2017 ble stadfestet av en anke-domstol i juli 2020. Ikke alle de domfelte i denne saken erkjenner imidlertid å ha hatt en slik lederrolle: Kavian Fallah-Mohammadi, som ble dømt til 10 års fengsel sammen med to andre konvertitter og den assyriske pastoren Victor Bet-Tamraz,²⁶ forteller i et intervju med Article 18 at han ikke hadde ansvar for å lede hjemmekirken.²⁷ Han hevder det eneste beviset mot ham var avhørene som ble gjennomført under varetektsfengslingen. Han skal heller ikke ha fått noen advarsel forut for pågripelsen, i form av for eksempel en innkalling til avhør (Article 18 2020c; Article 18 et al. 2021, s. 31-33; IranWire 2022). Ut ifra hans egne beskrivelser kan straffeutmålingen dermed fremstå som uforholdsmessig streng.²⁸

Andre dommere er mer tilbøyelige til å frikjenne. Ulike tolkninger av hva som utgjør en trussel mot regimet, synes å være årsaken til frikjennelsene vi har omtalt i kapittel 3.5. I en av sakene var de frikjente til og med tiltalt for opprettelse av hjemmekirker (bl.a. Aziz (Andreas) Majidzadeh), mens en annen (Abdolreza Ali (Matthias) Haghnejad) er pastor og tidligere domfelt. De fleste var også medlemmer av Church of Iran i Rasht. Samtidig har noen av de frikjente allerede blitt siktet for nye brudd på nasjonale sikkerhetsbestemmelser. Dette synliggjør

---

²⁶ Bet-Tamraz var ordinert prest i den assyriske pinsekirken i Teheran i nesten 35 år før kirken den ble stengt i 2009. Årsaken til stengingen var at Bet-Tamraz holdt persiskspråklige gudstjenester og nektet å forby muslimskfødte iranere å delta. Kirken ble senere gjenåpnet med nye restriksjoner, men Bet-Tamraz fikk ikke fortsette som prest. Dette førte til at han begynte å holde gudstjenester hjemme hos seg selv i stedet. De domfelte ble arrestert under en julefeiring hos ham i desember 2014. De to andre konvertittene var Hadi Asgari (idømt 10 års fengsel) og Amin Afshar-Naderi (idømt 15 års fengsel).

²⁷ Alle de domfelte i denne saken har nå flyktet fra Iran, og Fallah-Mohammadi har blitt intervjuet av Article 18 etter at han kom til Tyrkia.

²⁸ Fallah-Mohammadi opplyser dessuten at det ikke var noen arrestordre på ham, i motsetning til hva som var tilfelle for to av de andre. Han forteller at etterretningsoffiserene var uenige om hvorvidt de skulle arrestere ham eller ikke. Under varetekt ble han forsøkt rekruttert som informant (Article 18 2020c).

uforutsigbarheten i det iranske rettssystemet. Ifølge flere kristne organisasjoner (Article 18 et al. 2021, s. 3; representant for MEC, e-post april 2022) er kjennelser til fordel for konvertitter uttrykk for individuelle dommers synspunkter, snarere enn systemiske forbedringer av rettsvesenet.

5 Referanser

- Amendments to articles 499 and 500 IPC (2021). قانون الحاق دو ماده به کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (تعزیرات و مجازات‌های بازدارنده) [The law on the accession of two articles to the fifth book of the Islamic Penal Code (ta'zir and deterrent punishments)]. Tilgjengelig fra <https://rc.majlis.ir/fa/law/show/1643402> [lastet ned 3. desember 2021].
- Article 18 (2019a, 24. august). *Iranian Christian refugees' families targeted by intelligence agency*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/4393/> [lastet ned 29. mars 2022].
- Article 18 (2019b, 28. januar). *Iranian who converted 40 years ago arrested in Shiraz*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/2505/> [lastet ned 28. mars 2022].
- Article 18 (2019c, 8. juli). *Karaj converts begin jail sentences*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/4218/> [lastet ned 8. desember 2021].
- Article 18 (2020a, 3. juli). *12 Christians arrested by Revolutionary Guards in three cities*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/6311/> [lastet ned 9. februar 2022].
- Article 18 (2020b, 29. juni). *Bushehr Christians face prison, exile, work restrictions and fines*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/6263/> [lastet ned 8. februar 2022].
- Article 18 (2020c, 18. november). *Christian convert Kavian Fallah-Mohammadi on his arrest, 10-year sentence and why he left Iran*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/features/7363/> [lastet ned 8. april 2022].
- Article 18 (2020d, 24. september). *Christian converts' adopted child to be removed from their care*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/6878/> [lastet ned 18. desember 2021].
- Article 18 (2020e, 26. november). *House-church leaders acquitted of 'acting against national security'*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/7483/> [lastet ned 18. desember 2021].
- Article 18 (2020f, 2. juni). *Ismaeil Maghrebinejad*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/reports/case-studies/6137/> [lastet ned 28. mars 2022].
- Article 18 (2021a, 27. april). *Christian convert given 10-month sentence for 'propaganda against Islamic Republic'*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/8530/> [lastet ned 16. mars 2022].
- Article 18 (2021b, 8. november). *Christian converts summoned to begin prison sentences for 'deviant propaganda'*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/9548/> [lastet ned 8. desember 2021].
- Article 18 (2021c, 26. august). *Christian converts' sentences reduced but appeals rejected*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/9149/> [lastet ned 8. desember 2021].
- Article 18 (2021d, 27. oktober). *Christian prisoners of conscience ask: 'Where can I worship after I'm released?'*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/9468/> [lastet ned 4. mars 2022].

- Article 18 (2021e, 30. april). *Convert faces prison for 'promoting evangelical Christianity'*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/8554/> [lastet ned 24. april 2022].
- Article 18 (2021f, 16. februar). *Ebrahim Firouzi promised release, ends hunger strike*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/7860/> [lastet ned 30. mars 2022].
- Article 18 (2021g, 26. april). *How Hassan Rouhani failed to deliver on his election promises to religious minorities*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/analysis/8506/> [lastet ned 6. mai 2022].
- Article 18 (2021h, 20. januar). *Iran denies persecuting Christians, calls house-churches 'enemy groups'*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/7675/> [lastet ned 6. mai 2022].
- Article 18 (2021i, 25. november). *Iran's Supreme Court rules Christians did not act against national security*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/9836/> [lastet ned 8. desember 2021].
- Article 18 (2021j, 3. februar). *Iranian Christians ordered not to meet – in person or online*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/7762/> [lastet ned 9. desember 2021].
- Article 18 (2021k, 10. september). *Parham Mohammadpour*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/stories/9245/> [lastet ned 6. april 2022].
- Article 18 (2021l, 9. juni). *Sara Ahmadi and Homayoun Zhavah*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/reports/case-studies/8834/> [lastet ned 22. april 2022].
- Article 18 (2021m, 1. desember). *What does Supreme Court ruling mean for Iran's Christian prisoners of conscience?* London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/analysis/9894/> [lastet ned 8. desember 2021].
- Article 18 (2021n, 20. oktober). *Witness statement: Leila and Peyman*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/stories/9375/> [lastet ned 19. april 2022].
- Article 18 (2021o, 26. november). *Witness statement: Marjan and Mani*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/stories/9855/> [lastet ned 11. april 2022].
- Article 18 (2022a, 28. februar). *Case closed: Christians' house-church worship was not 'action against national security'*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/10496/> [lastet ned 3. mars 2022].
- Article 18 (2022b, 14. februar). *Christian converts absolved by Supreme Court now face 'propaganda' charges*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/10374/> [lastet ned 15. april 2022].
- Article 18 (2022c, 11. april). *Christian converts given five-year sentences for 'deviant propaganda'*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/10782/> [lastet ned 15. april 2022].
- Article 18 (2022d, 16. april). *Christian woman convert begins two-year prison sentence*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/10798/> [lastet ned 21. april 2022].
- Article 18 (2022e, 1. februar). *Converts charged with 'deviant propaganda' under amended Article 500*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/10286/> [lastet ned 16. mars 2022].

- Article 18 (2022f, 1. februar). *Converts cleared of any crime must now attend 're-education' classes*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/news/10283/> [lastet ned 16. mars 2022].
- Article 18 (2022g, 8. mars). *Witness Statement: Atena Fooladi Helabad*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/stories/10583/> [lastet ned 11. april 2022].
- Article 18 (2022h, 4. mars). *Witness statement: Ehsan Khoshgoo*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/stories/10489/> [lastet ned 19. april 2022].
- Article 18 (2022i, 4. februar). *Witness statement: Iman Shahvari*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/stories/10314/> [lastet ned 19. april 2022].
- Article 18 (u.å.-a). *Iran: Country profile*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/country-profile/> [lastet ned 7. april 2022].
- Article 18 (u.å.-b). *Iranian Christian Prisoners List*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/prisoners-list/> [lastet ned 9. desember 2021].
- Article 18; Open Doors; CSW, dvs. Christian Solidarity Worldwide & MEC, dvs. Middle East Concern (2020, 20. januar). *Rights Violations Against Christians in Iran. Annual Report 2019*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/wp-content/uploads/2020/01/G4-2019-Report-FINAL-2.pdf> [lastet ned 28. januar 2022].
- Article 18; Open Doors; CSW, dvs. Christian Solidarity Worldwide & MEC, dvs. Middle East Concern (2021, januar). *Rights Violations Against Christians in Iran. Annual Report 2020*. London: Article 18, Open Doors, CSW & MEC. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/wp-content/uploads/2021/02/2020-Report-Edited-1.pdf> [lastet ned 2. desember 2021].
- Article 18; Open Doors; CSW, dvs. Christian Solidarity Worldwide & MEC, dvs. Middle East Concern (2022, 25. januar). *Rights violations against Christians in Iran. Annual report 2021*. London: Article 18. Tilgjengelig fra <https://articleeighteen.com/wp-content/uploads/2022/01/AnnualReport-2021-1.pdf> [lastet ned 28. januar 2022].
- Article 19 (2020, 10. desember). *Iran: Lawmakers must urgently drop the Bill that criminalises fundamental rights and freedoms*. London: Article 19. Tilgjengelig fra <https://www.article19.org/resources/iran-lawmakers-must-urgently-drop-the-bill-that-criminalises-fundamental-rights-and-freedoms/> [lastet ned 9. desember 2021].
- CHRI, dvs. Center for Human Rights in Iran (2021, 12. mars). *Iranian Courts are Unlawfully Banishing Political Prisoners Into "Prison Exile"*. New York: CHRI. Tilgjengelig fra <https://www.iranhumanrights.org/2021/03/iranian-courts-are-unlawfully-banishing-political-prisoners-into-prison-exile/> [lastet ned 30. mars 2022].
- Church in Chains (2022, 6. januar). *Church of Iran*. Dublin: Church in Chains. Tilgjengelig fra <https://www.churchinchains.ie/topics/church-of-iran/> [lastet ned 25. april 2022].
- CSW, Christian Solidarity Worldwide (2020, 4. mars). *Sentence against Pastor Haghnejad upheld without court hearing*. New Malden: CSW. Tilgjengelig fra <https://www.csw.org.uk/2020/03/04/press/4569/article.htm> [lastet ned 10. desember 2021].
- CSW, Christian Solidarity Worldwide (2021a, 12. november). *Pastor summoned to begin serving sentence*. Tilgjengelig fra <https://www.csw.org.uk/2021/11/12/press/5479/article.htm> [lastet ned 9. desember 2021].

- CSW, Christian Solidarity Worldwide (2021b, 29. november). *Supreme Court orders review of sentences handed to imprisoned Christians*. New Malden: CSW. Tilgjengelig fra <https://www.csw.org.uk/2021/11/29/press/5495/article.htm> [lastet ned 13. desember].
- CSW, Christian Solidarity Worldwide (2021c, 1. september). *Three Christians have prison sentences reduced*. New Malden: CSW. Tilgjengelig fra <https://www.csw.org.uk/2021/09/01/press/5387/article.htm> [lastet ned 8. desember 2021].
- CT, Christianity Today (2021, 3. desember). *Iran's House Churches Are Not Illegal, Says Supreme Court Justice*. *CT*. Tilgjengelig fra <https://www.christianitytoday.com/news/2021/december/iran-christian-house-churches-supreme-court-national-securi.html> [lastet ned 13. desember 2021].
- Dehkordi, Maryam (2021, 25. mai). *Iranian Christian Priest: Converts Living a Half-Life in Iran*. *IranWire*. Tilgjengelig fra <https://iranwire.com/en/features/69608> [lastet ned 11. april 2022].
- DIS, dvs. Danish Immigration Service & DRC, dvs. Danish Refugee Council (2018, februar). *Iran: House Churches and Converts*. København: DIS & DRC. Tilgjengelig fra <https://www.refworld.org/docid/5ab8f2de4.html> [lastet ned 11. april 2022].
- Elam Ministries (u.å.). *Who we are*. Surrey: Elam Ministries. Tilgjengelig fra <https://www.elam.com/who-we-are> [lastet ned 25. mai 2022].
- Esfandiari, Golnaz (2021, 31. mai). *Women Share Stories Of Sexual Abuse In Iranian Prisons*. *RFE/RL*. Tilgjengelig fra <https://www.rferl.org/a/women-sexual-abuse-iran-prisons/31282808.html> [lastet ned 22. mai 2022].
- Farhangzad, Mehrnaz (2017). *Children of "others". An analysis of social and legal boundaries of child adoption in Iran*. Trondheim: NTNU. Tilgjengelig fra <https://ntnuopen.ntnu.no/ntnu-xmlui/bitstream/handle/11250/2457689/Mehrnaz%20Farhangzad.pdf> [lastet ned 12. mai 2022].
- Financial Tribune (2017, 5. mars). *More Abandoned Children Finding Families*. *Financial Tribune*. Tilgjengelig fra <https://financialtribune.com/articles/people/60819/more-abandoned-children-finding-families> [lastet ned 12. mai 2022].
- GAMAAN, dvs. The Group for Analyzing and Measuring Attitudes in Iran (2020, 25. august). *Iranian's attitudes towards religion: A 2020 survey report*. [s.l.]: GAMAAN. Tilgjengelig fra <https://gamaan.org/wp-content/uploads/2020/09/GAMAAN-Iran-Religion-Survey-2020-English.pdf> [lastet ned 1. april 2022].
- Greenblatt, Marjan Keypour (2019, 14. februar). *Iran Goes After Christian Converts*. New York: ADL's Task Force on Middle East Minorities. Tilgjengelig fra <https://medium.com/@adltaskforcemiddleeast/iran-goes-after-christian-converts-1c01518eafae> [lastet ned 11. april 2022].
- HRANA, dvs. Hurman Rights Activist News Agency (2021a, 11. mai). *Christian Convert Reza Zaeemi's Prison Sentence Reduced to Nine Months by Appeal Court*. *HRANA*. Tilgjengelig fra <https://www.en-hrana.org/christian-convert-reza-zaemis-prison-sentence-reduced-to-nine-months-by-appeal-court/> [lastet ned 16. mars 2022].
- HRANA, dvs. Hurman Rights Activist News Agency (2021b). *مسیحی نوکیشان، ژاوه همایون و احمدی سارا شدند احضار حبس تحمل جهت* [Sara Ahmadi and Homayoun Zhao, christian converts summoned to endure imprisonment]. *HRANA*. Tilgjengelig fra <https://www.hra-news.org/2021/hranews/a-29421/> [lastet ned 18. mai 2022].

- HRANA, dvs. Hurman Rights Activist News Agency (2022, 11. april). Three Christian Converts Sentenced to Total of 15 Years in Prison. *HRANA*. Tilgjengelig fra <https://www.en-hrana.org/three-christian-converts-sentenced-to-total-of-15-years-prison/?hilite=CHRistian> [lastet ned 15. april 2022].
- IHRDC, dvs. Iran Human Rights Documentation Center (2021, 12. august). *Living in the Shadows of Oppression: The Situation of Christian Converts in Iran*. New Haven: IHRDC. Tilgjengelig fra <https://iranhrdc.org/living-in-the-shadows-of-oppression-the-situation-of-christian-converts-in-iran/> [lastet ned 1. desember 2021].
- International Campaign for Human Rights in Iran (2013). *The Cost of Faith. Persecution of Christian Protestants and Converts in Iran*. New York: International Campaign for Human Rights in Iran. Tilgjengelig fra https://www.iranhumanrights.org/wp-content/uploads/Christians_report_Final_for-web.pdf [lastet ned 6. mai 2022].
- IPC, dvs. Islamic Penal Code (1996). *Islamic Penal Code of the Islamic Republic of Iran – Book Five*. Tilgjengelig fra <https://iranhrdc.org/islamic-penal-code-of-the-islamic-republic-of-iran-book-five/> [lastet ned 3. desember 2021].
- IPC, dvs. Islamic Penal Code (2013). *Books I and II of the New Islamic Penal Code*. . Tilgjengelig fra <https://iranhrdc.org/english-translation-of-books-i-ii-of-the-new-islamic-penal-code/> [lastet ned 7. desember 2021].
- IranWire (2021, 4. august). Christian Converts in Court on National Security Charges. *IranWire*. Tilgjengelig fra <https://iranwire.com/en/features/70076?msclkid=22d7999fb96e11ecb3309a0fdefc101f> [lastet ned 11. april 2022].
- IranWire (2022, 9. februar). IranWire's Webinar on the Persecution of Christians [Webinar]. *IranWire*. Tilgjengelig fra <https://iranwire.com/en/features/11272> [lastet ned 19. mars 2022].
- Landinfo (2017a, 27. november). *Iran: Kristne konvertitter og hjemmekirker (1) – utbredelse og vilkår for trosutøvelse*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/04/Iran-temanotat-Kristne-konvertitter-og-hjemmekirker-Del-1-utbredelse-og-vilk%C3%A5r-for-trosut%C3%B8velse-27112017.pdf> [lastet ned 7. desember 2021].
- Landinfo (2017b, 29. november). *Iran: Kristne konvertitter og hjemmekirker (2) - arrestasjoner og straffefølgelse*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2018/04/Iran-temanotat-Kristne-konvertitter-og-hjemmekirker-del-2-Arrestasjoner-og-straffef%C3%B8lgelse-29112017.pdf> [lastet ned 7. desember 2021].
- Landinfo (2019, 16. oktober). *Iran: Kristne konvertitter – en oppdatering om arrestasjoner og straffefølgelse*. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2019/10/Respons-Iran-Kristne-konvertitter-en-oppdatering-om-arrestasjoner-og-straffef%C3%B8lgelse-AVA-16102019.pdf> [lastet ned 7. desember 2021].
- Landinfo; CGRS, dvs. Office of the Commissioner General for Refugees and Stateless Persons & SEM, dvs. Swiss State Secretariat for Migration (2021, 13. desember). *Iran: Criminal procedures and documents*. Oslo/Brussel/Bern: Landinfo, CGRS & SEM. Tilgjengelig fra <https://landinfo.no/wp-content/uploads/2021/12/Iran-report-criminal-procedures-and-documents-122021-4.pdf> [lastet ned 19. april 2022].
- MEC, dvs. Middle East Concern (2022, 18. april). *Iran: Christian convert starts two-year prison sentence*. Luton: MEC. Tilgjengelig fra <https://www.meconcern.org/2022/04/18/iran-christian-convert-starts-two-year-prison-sentence/> [lastet ned 22. mai 2022].

- Mohabat News (2021a, 7. desember). Holding a meeting to counter the growth of “Christianity” in Iran. *Mohabat News*. Tilgjengelig fra <https://mohabatnews.com/?p=47905> [lastet ned 31. mars 2022].
- Mohabat News (2021b, 20. desember). Iran- Eight Christian converts acquitted of “propaganda against the regime”. *Mohabat News*. Tilgjengelig fra <https://mohabatnews.com/?p=48080> [lastet ned 30. desember 2021].
- Mohabat News (2021c, 20. april). Iranian Authorities Arrested Three Christian Converts in Southwestern Iran. *Mohabat News*. Tilgjengelig fra <https://mohabatnews.com/?p=45108> [lastet ned 30. desember 2021].
- Mohabat News (2021d, 3. mai). Iranian Authorities Intimidate Christian Women Free on Bail. *Mohabat News*. Tilgjengelig fra <https://mohabatnews.com/?p=45321> [lastet ned 4. mars 2022].
- Mohabat News (2021e, 28. april). New Details Come to Light on Christians Arrested in Southwestern Iran. *Mohabat News*. Tilgjengelig fra <https://mohabatnews.com/?p=45229> [lastet ned 30. desember 2021].
- Open Doors (2021a, mai). *IRAN: The reality for Christians*. Santa Ana: Open Doors. Tilgjengelig fra <https://opendoorsanalytical.org/wp-content/uploads/2021/05/Iran-The-reality-for-Christians-Revised-May-2021-Final.pdf> [lastet ned 30. mai 2022].
- Open Doors (2021b, 30. januar). ‘Your actions are worthy of death’ - Iran judge tells Christian converts. Santa Ana, CA: Open Doors. Tilgjengelig fra <https://www.opendoorsusa.org/christian-persecution/stories/christian-converts-worthy-of-death/> [lastet ned 2. januar 2022].
- Open Doors (2022, januar). *Iran: Full Country Dossier*. Santa Ana: Open Doors. Tilgjengelig fra <https://odusa-media.com/2017/12/Full-Country-Dossier-Iran-2022.pdf> [lastet ned 5. april 2022].
- Present Truth Ministries (2015). *Many Baptized In Turkey*. [s.l.]: Present Truth Ministries. Tilgjengelig fra <https://presenttruthmn.com/missions-updates/many-baptized-in-turkey/> [lastet ned 25. april 2022].
- Present Truth Ministries (u.å.). *Missions Updates*. [s.l.]: Present Truth Ministries. Tilgjengelig fra <https://presenttruthmn.com/category/missions-updates/> [lastet ned 25. april 2022].
- The High Council for Human Rights of the Islamic Republic of Iran (2021, 12. januar). *Concerning the allegation of prosecution of a number of people due to their religious belief*. Genève: Office of the United Nations High Commissioner on Human Rights. Tilgjengelig fra <https://spcommreports.ohchr.org/TMResultsBase/DownloadFile?gId=35896> [lastet ned 6. januar 2022].
- U.S. Department of State (2020, 10. juni). *2019 Report on International Religious Freedom: Iran*. Washington D.C.: U.S. Department of State. Tilgjengelig fra <https://www.ecoi.net/en/document/2031370.html> [lastet ned 24. mai 2022].
- U.S. Department of State (2021, 12. mai). *Iran 2020 International Religious Freedom Report*. Washington D.C.: U.S. Department of State. Tilgjengelig fra <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2021/05/240282-IRAN-2020-INTERNATIONAL-RELIGIOUS-FREEDOM-REPORT.pdf> [lastet ned 9. desember 2021].
- UK Home Office (2020, februar). *Country Policy and Information Note Iran: Christians and Christian converts*. Croyden: UK Home Office. Tilgjengelig fra https://assets.publishing.service.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/fi

[le/868800/Iran - Christians-Converts - CPIN - v6.0 - Feb 2020 - EXT PDF.pdf](#) [lastet ned 21. mai 2022].

UK Upper Tribunal, Immigration and Asylum Chamber (2020, 24. februar). *PS (Christianity - risk) Iran CG [2020] UKUT 46 (IAC)*. London: Upper Tribunal. Tilgjengelig fra <https://www.bailii.org/uk/cases/UKUT/IAC/2020/46.pdf> [lastet ned 19. april 2022].

UN Special Rapporteur, dvs. UN Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran (2019a, 18. juli). *Situation of human rights in the Islamic Republic of Iran*. New York: UN General Assembly. Tilgjengelig fra <https://documents-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N19/222/62/PDF/N1922262.pdf?OpenElement> [lastet ned 10. mai 2022].

UN Special Rapporteur, dvs. UN Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran (2019b, 22. oktober). The situation of Human Rights in the Islamic Republic of Iran - Press Conference (22 October 2019) [Pressekonferanse]. *United Nations Media*. Tilgjengelig fra <https://media.un.org/en/search/?q=Javaid+Rehman> [lastet ned 12. mai 2022].

UN Special Rapporteurs (2020, 11. november). *Mandates of the Special Rapporteur on freedom of religion or belief; the Working Group on Arbitrary Detention; the Special Rapporteur on the promotion and protection of the right to freedom of opinion and expression; the Special Rapporteur on the rights to freedom of peaceful assembly and of association; the Special Rapporteur on the situation of human rights in the Islamic Republic of Iran and the Special Rapporteur on minority issues*. Genève: FN. Tilgjengelig fra <https://spcommreports.ohchr.org/TMResultsBase/DownloadPublicCommunicationFile?gId=25678> [lastet ned 6. mai 2022].

USCIRF, dvs. U.S. Commission on International Religious Freedom (2021, august). *Country Update Iran: Religious Freedom Conditions in Iran*. Washington D.C.: USCIRF. Tilgjengelig fra <https://www.uscirtf.gov/sites/default/files/2021-08/2021%20Iran%20Country%20Update.pdf> [lastet ned 1. desember 2021].

USCIRF, dvs. U.S. Commission on International Religious Freedom (2022, 25. april). *USCIRF Annual Report 2022: Iran*. Tilgjengelig fra <https://www.uscirtf.gov/annual-reports?country=49> [lastet ned 29. april 2022].

Wikipedia (sist oppdatert 21. april 2021). *Evangelikalisme*. Tilgjengelig fra <https://no.wikipedia.org/wiki/Evangelikalisme> [lastet ned 19. april 2022].

Wikipedia (sist oppdatert 28. mars 2022). *Christian Zionism*. Wikipedia. Tilgjengelig fra https://en.wikipedia.org/wiki/Christian_Zionism [lastet ned 27. april 2022].

Worthy News (2019, 26. juli). 7 Iranian Christians Suffer Detention Without Legal Representation, 5 Others Accused of 'Propaganda Against the Regime'. *Worthy News*. Tilgjengelig fra <https://www.worthynews.com/42475-7-iranian-christians-suffer-detention-without-legal-representation-5-others-accused-of-propaganda-against-the-regime> [lastet ned 9. desember 2021].

Muntlige kilder

Representant for Elam Ministries. E-poster 1. og 7. mai 2022.

Representant for Middle East Concern (MEC). E-poster 12., 13. og 21. april samt 10. mai 2022.